[Sri C. Subramaniam] [2nd November 1957

களை மாத்திரம் ரத்து செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருக்கக் கூடியவைதான் இரண்டாவது பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை பரிசீலனை செய்வது முறையா யிருக்கும். அதைச் செய்யாததால்தான் பல வருஷத்திய சட்டங்களை, இப்பொழுதுதான் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய திருத்தச் சட்டங்களை இப்பொழுது கொண்டுவருகிறோம். மூன்றாவது பகுதியில், சட்டங்களில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கக் கூடிய பதங்களில் சில தவறுகள் இருக்கிறது. நம்மை அறியாமலேயே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடியவை. அவைகளைக் கவனித்து அந்தத் தவறுகளைத் திருத்துவதற்காகவும் இந்த மூன்றாவது பகுதியில் இருக்கக் கூடிய சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி மூன்று பகுதிகளாக இருக்கக்கூடிய ரத்து திருத்த மசோதாவை நன்றாக பரிசீலித்து இப்போது சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கொள்கை அடிப்படையில் பாதிக்கக்கூடியதோ அல்லது நிர்வாகத்தை பாதிக்கக்கூடியதோ எந்த விதமான விஷயமும் இல்லை. ஆனால் அவ்வப் போது நம்முடைய சட்டங்களை தவறு இல்லாமல் இருக்கவும், சில சட்டங்களில் சில தவறான பதங்கள் இருந்தால் அதை சரிசெய்து நல்ல முறையில் கொண்டு வரவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக ராஜ்ய புனரமைப்புக்கு பிற்பாடு இந்த சட்டம் மிக அவசியமாக வேண்டி யிருக்கிறது. இதே மாதிரி இதை இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை, மூன்று வருடத்திற்கு ஒரு தடவை பரிசீலனை செய்து அப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்து திருத்த வேண்டியது அவசியம். இதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் சட்ட இலாகா எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இந்த சட்ட மூலத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இதை சட்டமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Repealing and Amending Bill, 1957 be taken into consideration at once."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4 and 5 were put and carried.

Schedules 1, 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Repealing and Amending Bill, 1957 be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS CATERING ESTABLISHMENTS BILL, 1957.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Catering Establishments Bill, 1957 [a] and move :

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 25th October 1957.

2nd November 1957] [Sri R. Venkataraman]

"That the Bill be referred to a Select Committee consisting of the following :—

The Hon. Sri R. Venkataraman
Sri M. William
,, M. P. Sarathy
,, V. Sankaran
,, A. R. Subbiah Mudaliar
Srimathi A. S. Ponnammal
Sri A. E. Chandrasekara Nayagar
,, K. R. Nallasivam
,, B. K. Linga Gowder
,, V. Subbiah
Dr. E. P. Mathuram
Sri M. Mayandi Nadar
,, P. G. Karuthiruman
,, N. K. Palanisamy
,, A. Mariappan

with instructions to report before the last day of the first week of the next session."

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN** : சபாநாயகர் அவர்களே, கடை சிப்பந்திகள் சம்பந்தமாக 1948-ம் வருஷத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதே சமயத்தில் மக்கள் சபையிலும் இந்த மாதிரி பாக்டரி சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது இந்த சட்டத்தின் விளைவாக ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கும் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள நிலைமை சீரடைவதற்குப் பதிலாக இந்த சட்டத்தில் எந்த அம்சங்கள் அமுலாக இருக்கும் என்ற ஒரு பிரச்னை இருந்து கொண்டு வந்தது. இதனால் அவர்கள் ஒரு சட்டத்திற்கும் உட்படாமல் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருந்த நிலைமையில் தான் இருந்தார்கள். அதன் பிறகு சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹோட்டல் தொழிலுக்கு பாக்டரி சட்டத்தில் இருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு ஷாப் சட்டத்தை அமுல் நடத்தலாமா என்று ஆலோசித்து பார்க்கும்பொழுது பலகாரங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கெல்லாம் இந்த ஷாப் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாமல் இருந்தது. இப்படியாக அவர்களுக்கு சட்ட பாதுகாப்பு இல்லாத முறை இருந்துகொண்டு வந்தது. ஆகவேதான் இதை பரிசீலனை செய்து தனியாக அவர்களுக்கு என்று அதாவது ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கும் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுள்ள பிரச்சனை இருந்து வந்தது. அதன் பயனாகத்தான் இந்த மசோதாவை சென்னை சர்க்கார் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவை கொண்டுவருவதற்கு முன்னாலே இது சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் அடங்கிய ஆலோசனை போர்டு முன்னால் வைத்து அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் அறிந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் சில ஷரத்துக்களை நான் விளக்குகிறேன். இந்த மசோதா சென்னை நகரம், எல்லா முனிசிபல் ஏரியாவில் இருக்கும் ஹோட்டல்களுக்கும், முதல் தர பஞ்சாயத் எல்லைக்குள் இருக்கும் ஹோட்டல்களுக்கும் இந்த சட்டம் அமல் நடத்தப்படும். சாதாரண கிராமங்களில் இருக்கும் ஹோட்டல்களுக்கு இது அமல் நடத்தப்பட மாட்டாது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், யாராவது சிறு கடைகள் அதாவது டீ

ஸ்டால்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களையும் இது பாதிக்கிறதே, இந்த சட்டங்களை கடைபிடிக்க முடியுமா என்று சொல்ல வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் முதலாவதாகவே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த சட்டத்தின்படி ஹோட்டல் தொழில், அதாவது உணவு விடுதிகள் வைப்பதாக இருந்தால் அவைகள் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டும். பாக்டரிகள் எவ்விதம் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படுகிறதோ அதே போன்று இவைகளும் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டும். இதில் ஒரு சிறு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது ஹோட்டல் நடத்தக்கூடியவரும் அவருடைய சொந்த குடும்பமும் மாத்திரம் வேலை செய்வதாக இருந்தால் அந்த ஹோட்டல்களுக்கு இந்த சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகின்றது. ஏனென்றால் சொந்த துறையில் அங்கு முதலாளி தொழிலாளி உறவு ஏற்படவில்லை என்பதால் இந்த விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளை மூன்று விதமாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, குழந்தைகள் அதாவது 14 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள், இரண்டு, சிறுவர்கள் அதாவது 14 வயதிற்கு மேல் 18 வயதிற்குட்பட்டு இருக்கக்கூடியவர்கள், மூன்றுவது, வயது வந்தவர்கள் அதாவது 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள். அடுத்ததாக அவர்களுடைய வேலை காரியத்தை எடுத்து சொல்லும் பொழுது 14 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்டவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவே கூடாது. பதினைன்கு வயதிற்கு மேற்பட்டு 18 வயதிற்குட்பட்டு இருப்பவர்களுக்கு சில விதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு எல்லா சட்டங்களும் பொருந்தும். வேலை நேரத்தை பொறுத்த அளவில் வயது வந்தவர்களுக்கு வாரத்திற்கு 48 மணி நேரமும், நாள் ஒன்றுக்கு 9 மணி நேரமும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்டரி சட்டத்தின் நிலைமைதான் இதிலும் இருக்கிறது. இது தவிர அதிகப்படியாக அதாவது ஓவர் டைம் வேலை வாங்கினால் ஒரு வாரத்திற்கு 10 மணிக்கு அதிகப்படாமல் 3 மாதங்களில் 50 மணிக்கு மேற்படாமலும் உபரி வேலை அதாவது ஓவர்டைம் வேலை வாங்க முடியும். ஓவர்டைம் வாங்குவதாயிருந்தால் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தில் இரட்டிப்பு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். பதினைன்கு முதல் 18 வயது வரையிலுள்ள சிறுவர்களுக்கு 5 மணி நேரத்திற்கு மேல் தொடர்ந்து வேலை செய்யக்கூடாது. எந்த தொழிலாளியையும் 5 மணி நேரத்திற்கு மேல் துடர்ந்து வேலை வாங்கக் கூடாது. அவ்விதம் வேலை வாங்கும் பொழுது அரை மணி நேரம் ஓய்வுக் கொடுத்தாகவேண்டும்.

அடுத்தது, வேலை நேரத்தைப் பற்றியது. வேலை நேரம் நாள் ஒன்றுக்கு தொடர்ந்து, ஓய்வு நேரமும் சேர்ந்து, வேலை முடிகின்ற வறையிலும் 14 மணி நேரமாக இருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் பாக்டரி சட்டத்திலிருந்து சிறிது மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாக்டரி சட்டத்தில் 10½ மணி நேரம் தான். இந்தத்தொழிலில் 14 மணி நேரம் போட்டதற்குக் காரணம், சாப்பிடுபவர்கள் மாலை நேரத்திலும் காலை நேரத்திலும் அதிகமாக வரக்கூடும்; அவர்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டியிருப்பதால், அதற்கு உகந்த முறையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வாரம் ஒன்றுக்கு ஒரு நாள் விடுமுறை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் விதித்திருக்கிறது.

லீவ் விஷயத்தில், பாக்டரி சட்டத்தில் சொன்னது போல், 240 நாள் வேலை செய்த ஒவ்வொருவருக்கும் 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் வீதம் லீவ் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இந்த லீவ் சம்பளத்துடன் கொடுக்கும் லீவ். அதற்குக் குறைவாக வேலை செய்திருந்து வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால். அவர்களுக்கு அவர்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்கு வேலை செய்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்குத் தகுந்தபடி லீவு அல்லது கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது.

இன்னும், சம்பளப் பட்டுவாடா செய்கின்ற விஷயத்திலும், " பேமெண்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட் " பிரகாரம் சம்பளம் சரிவர கொடுக்கப்படாவிட்டால் " டிலேய்ட் வேஜஸ் " என்று சொல்லி, அதற்கான சட்டம் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் செல்லும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2nd November 1957] [Sri R. Venkataraman]

குழந்தைகளும் பெண்களும் இரவு நேரத்தில் வேலை செய்யக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இரவு 9 மணிக்கு மேலும் காலை 5 மணிக்கு முன்பும், அவர்களை ஹோட்டல் தொழிலில், வேலை செய்யும்படி அமர்த்தக்கூடாது.

இன்னும், ஒரு முக்கியமான பாதுகாப்பு—பாக்டரிச் சட்டத்தில் இல்லாதது, இந்த தொழிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், 6 மாதங்கள் வேலை செய்த தொழிலாளியை தகுந்த காரணம் இல்லாமலும் நோட்டீஸ் கொடுக்காமலும் வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்பது ஆகும். அவ்வாறு நீக்கினால் சர்க்கார் நியமித்திருக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் அப்பீல் செய்துகொள்ளும் உரிமை தொழிலாளிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு கூட, இதுவரை இருந்த நடைமுறைகளில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகளின் மூலமாகவோ அல்லது ஒப்பந்தங்களின் மூலமாகவோ மசோதாவில் கண்டிருக்கின்ற சலுகைகளைவிட அதிகமான சலுகைகளைத் தொழிலாளர்கள் பெற்றிருப்பார்களானால், அவைகளும்—சட்டத்தில் அவைகளை விடக் குறைவான சலுகைகள் இருந்தாலும், கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று வறையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தை மீறுபவர்களுக்கு, முதல் தடவை மீறினால் ரூ. 250 அபராதமும், இரண்டாவது தடவையோ அதற்கு மேற்பட்டோ மீறினால் ரூ. 500 அபராதமும் தண்டனை என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டமானது பெருவாரியான தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஹோட்டல் முதலாளிகளையும் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களையும் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தும் காரணத்தினால், இந்த மசோதாவை ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரேரபணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 be referred to a Select Committee consisting of—

The Hon. Sri R. Venkataraman
Sri M. William
,, M. P. Sarathy
,, V. Sankaran
,, A. R. Subbiah Mudaliar
Srimathi A. S. Ponnammal
Sri A. E. Chandrasekara Nayagar
,, K. R. Nallasivam
,, B. K. Linga Gowder
,, V. Subbiah
Dr. E. P. Mathuram
Sri M. Mayandi Nadar
,, P. G. Karuthiruman
,, N. K. Palanisamy
,, A. Mariappan.

with instructions to report within the last day of the first week of the next session."

The hon. Member Sri N. K. Palanisamy has given notice of an amendment. He can move it now.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, I move—

"*That the Madras Catering Establishments Bill, 1957, be circulated for eliciting public opinion.*"

MR. SPEAKER : Amendment moved—

"That the Madras Catering Establishments Bill, 1957, be circulated for eliciting public opinion".

The motion as well as the amendment are before the House for discussion.

We shall have the discussion till 1-15 p.m. Will it be alright if I call the Hon. Minister to reply to the debate at 1-15.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : After all we are sending the Bill before a Select Committee. Do the hon. Members want the discussion to go on till 1-15? I think if the House has an hour for discussion it will be more than enough. I will leave it to the House to decide. I don't think more than 6 or 8 Members will participate in the discussion. I will allow 10 minutes to each hon. Member. I will now provisionally say that the Hon. Minister would reply to the debate at 12-30 instead of at 1-15 p.m.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்புச் செய்ததற்குப் பிறகு, கிட்டத்தட்ட இந்த மூன்று வருஷ காலமாக அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் சொல்லத்தரமன்று. அவர்கள் மூன்று வருஷ காலமாக "எங்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை சர்க்கார் நிர்ணயிக்க வேண்டும். வேலை உத்தரவாதம் வேண்டும். ப்ராவிடண்ட் பண்ட் வசதி வேண்டும். எங்களுடைய வேலை நேரம் குறைக்கப்படவேண்டும்." என்ற கோரிக்கைகளுடன் கிளர்ச்சி செய்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவில், குறைந்த பட்ச சம்பளம், நிரந்தரமான வேலை முதலிய முக்கியமான விஷயங்களுக்கு உரிய ஷரத்துக்களைச் சேர்க்கவில்லை. வேலை நேரம், லீவ் வசதி ஆகிய இரண்டுக்கும் உரிய ஷரத்துக்களைத்தான் மசோதாவில் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் அளிப்பது பற்றி மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த மசோதாவில் உள்ள முக்கியமான குறைபாடு, சம்பளம் கொடுத்தோ சம்பளம் கொடுக்காமலோ "அப்பரெண்டிஸ்" வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று மசோதாவில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பது ஆகும். இதன் காரணமாக, முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை எந்த நிமிஷத்திலும் நீக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

தொழிலாளர்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சேமிப்பிற்கு வசதியளிப்பதற்கு மசோதாவில் வகைசெய்யப்படவில்லை. ப்ராவிடண்ட் பண்ட் போன்ற சலுகைகளுக்கு மசோதாவில் வகை செய்யப்படவில்லை.

மேலும், மசோதாவின் 6-வது செக்ஷனை எடுத்துக்கொள்வோம். திடீரென்று ஹோட்டல் போர்டுகளில் உள்ள பெயர் மாறுவது நமக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக, ஹோட்டல் முதலாளி தொழிலாளிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்காமலிருப்பதற்கு வகை செய்வதற்காகத்தான் இப்படி பெயரை மாற்றுகிறார்கள். ஹோட்டலை மூட

2nd November 1957] [Sri N. K. Palanisami]

வேண்டுமென்றால் மூடிய 10 நாட்களுக்குள் முதலாளி அதை அங்கே யுள்ள இன்ஸ்பெக்டருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10 நாட்களுக்குள் என்றால் அந்த ஹோட்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு பதிலாக, ஹோட்டலை மூடுவதாக இருந்தால் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாகவே நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று விதிக்கவேண்டும். மேலும் **Registrar**-யிடம் சென்று **Registration**-ஐ **cancel** பண்ணக்கூடிய முறையில் அதைத் திருத்தி யமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். மேலும் **Retrench** பண்ணப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு **Compensation** கொடுக்கப்படுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். மேலும் மூடப்பட்ட ஹோட்டலை பழைய முதலாளியின் **family**-ஐச் சேர்ந்தவர்கள் மறுபடி திறப்பதாக இருந்தால் அவர்கள் வேறு லைஸென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று விதிக்க வேண்டுமே தவிர பழைய லைஸென்ஸை அனுமதிக்கும்படி விதிக்கக்கூடாது.

இந்த மசோதாவில் அதிகப்படியாக வேலை செய்தவருக்கு அதற்காக தனிச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதித்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. இந்த விதியை மீறுவதற்கும் 23-வது பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ள அபராதத்தை விதிக்க வகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்காக இந்த விதியைக் கொண்ட பிரிவாகிய 8-வது பிரிவையும் 23-வது பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ள பிரிவுகளுடன் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மசோதாவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஒரு ஹோட்டல் தொழிலாளி 5 மணி நேரம் வேலை செய்தால் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம்தான் ஓய்வு கிடைக்கும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், தமது பேச்சின் முடிவில், "இதற்குக் காரணம் ஹோட்டல்களில் சாயந்திரத்திலும் காலையிலும் அதிக வேலையும் மற்ற நேரங்களில் குறைந்த வேலையும் இருப்பது ஆகும்" என்று சொன்னார் கள். அநேகமாக எல்லா ஹோட்டல்களிலும் மத்தியானச் சாப்பாடும் இருக் கிறது. ஆகவே இந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியானச் சாப்பாடு போடும் வேலையையும் மற்ற வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும். இந்த நிலையில், இவர்களுக்கு 4 மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை வீதம் ஓய்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல 14 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதை திருத்தி அதை மூன்று ஷிப்டுகளாக அமைத்து நாலு மணி நேரங்களாக வேலை செய்யச் சொல்ல வேண்டும். அதாவது நாலு மணிக்கு ஒரு தடவை அவர்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்தால் சரியாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் 12 நாட்களுக்கு ஸிக் லீவும் 12 நாட் களுக்கு காஷுவல் லீவும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவசியம் ஏற்படும் போது 240 நாட்கள் வேலை செய்த பிறகுதான் கொடுக்கும்படியாகவும் இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தரம் ஐந்து நாட்களாகவோ அல்லது நாலு நாட்களாகவோ கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அது மட்டுமல்ல குழந்தைகளாக இருந்தால் அதாவது 14 வயதுள்ள வர்களையோ அல்லது பெண்களையோ வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. அது நன்மைதான். செக்ஷன் 22 இருக்கிறதே அந்த முறையில் சட் டத்தை வைத்துக்கொண்டால் வருத்தப்படும் அளவுக்குத்தான் அது கொண்டுபோய் விடும். மேலும் அபராதம் போடும்போது முதல் தடவை யில் 250 ரூபாய் அபராதமும் மறுபடியும் குற்றம் செய்தால் அதைவிட இரண்டு மடங்கு அபராதம் போடப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இரண்டு மடங்கு அபராதம் போட்டால் ஹோட்டல் முதலாளிகள் பயப்பட மாட்டார்கள். எவ்வளவு பணத்தை அபராதமாகப் போட்டாலும் அவர்கள் கொடுத்து விடுவார்கள். அப்படி இல்லாமல் 20 நாளாவது ஜெயில் தண்டனையாக வைத்தால்தான் இது நடை முறைக்கு வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறைகளெல்லாம் ஹோட்டல் தொழிலாளர் களை பாதுகாப்பதாக இல்லை. இதையெல்லாம் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சென்னையில் ஹோட்டல் தொழிலாளர்

[Sri N. K. Palanisami] [2nd November 1957

களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டினதாகச் சொன்னார். அந்தக் கூட்டத்திற்கு போதுமான பிரதிநிதிகள் வரவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் மதுரை, சேலம் ஜில்லாக்களுக்குச் சென்று அங்கேயுள்ள சுற்று வட்டாரப் பிரதிநிதிகளை வரச்செய்து அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே இதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI K. VINAYAKAM** : மிஸ்டர் சேர்மன் ஸர், அரசாங்கம் இப்பொழுது ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். வாஸ்தவம். ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இது பல வருஷங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்தத் தொழிலை நடத்துவது என்றால் பாக்டரி தொழிலைப்போலவோ அல்லது சிறிய கடையை முதலாளிகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போலவோ அல்லது குமாஸ்தாவை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் நடத்துவது மாதிரி அல்ல. ஒரு ஹோட்டலை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்றால் அதிலுள்ள தொழிலாளி காலையில் 4 மணிக்கே ஹோட்டலில் ஆஜராகி விடவேண்டும். நெருப்பு மூட்டி பாத்திரங்களை சுத்தப்படுத்தி பட்சணங்களை பக்குவமாகச் செய்து முதலில் இட்லி சாம்பார் டேபிளுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அதாவது 6 மணிக்கு டேபிளுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அதற்காக தொழிலாளி 4 மணிக்கே வந்திருக்கவேண்டும், அடுப்புக்கு.

இப்படிப்பட்ட இன்னல் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளி அதே நெருப்பில் எத்தனை மணி வேலை செய்யவேண்டும், எவ்வளவு பாதுகாப்பு அவர்களுக்குத் தரவேண்டும், அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு லீவு அலவன்ஸ், ஸிக் அலவன்ஸ் [illegible] அவர்களுக்குத் தரவேண்டும், இவைகளையெல்லாம் குறிப்பிட்ட இந்த மசோதாவை வரவேற்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது, இவைகளெல்லாம் வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்களாகும். இந்த சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திட்டமோ அல்லது அம்சமோ அவைகளைக்கொண்டு யாருமே அதிகமாக அபிப்பிராய பேதம் காட்டவோ அல்லது எதிர்க்கவோ மனம் துணிய மாட்டார்கள். அவர்களுக்கும் எல்லா வசதியும் வேண்டும். அவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள தனி இடம் வேண்டும். மற்ற இடங்களில் கொடுக்கப்படும் வசதிகளை விட இவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டும். பாக்டரி தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகளைப் போலோ அல்லது மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகளைப் போலோ இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதிலும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. இந்தத் தொழில் ஒரு நூதனமான தொழில். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல இவர்களுடைய நிலைமையில் தொழிலாளர்களைப் போலவோ அல்லது பாக்டரி தொழிலாளர்களைப் போலவோ இல்லை. இந்தத் தொழிலில் முதலாளியும் தொழிலாளியும் ஒன்று சேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் நம்பி அந்தத் தொழிலை நடத்தினால்தான் அந்தத் தொழில் வெற்றிபெற முடியும். ஒருவருக்கொருவர் நம்பாமல் இருந்தால் இந்தத் தொழில் முன்னேற்றமடையாது. அரசாங்கத்தாரும், மந்திரிகளும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் சென்னையில் இருக்கக்கூடிய சில பெரிய ஹோட்டல்களாகிய மாடர்ன் கபே, மைசூர் கபே, நேரு கபே, கன்னமாரா ஹோட்டல் முதலிய ஹோட்டல்களைப் பார்த்துவிட்டு, அங்கே முதலாளிகள் சுகமாக பங்காவில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், பர்னிச்சர் இருக்கின்றன, சாமான்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நல்ல வசதி இருக்கிறது, ராஜாக்களாக இருக்கிறார்கள், நிறைய ஜனங்கள் வருகிறார்கள் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் நினைத்துவிடக்கூடாது. இதையெல்லாம் பார்த்து விட்டு ஹோட்டல்காரர்களுக்கு நல்ல லாபம் வருகிறது என்று யாராவது ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அவர்களுக்கு அனுபவம் இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். அப்படி நினைப்பது தவறு என்பதுதான் எனக்குப் படுகிறது. எனக்குத் தெரியும் கனம் பழனிசாமி அவர்களுக்கு ஒரு பக்க நிலைமைதான் தெரியும். "There are two sides for

2nd November 1957] [Sri K. Vinayakam]

the picture ". ஒரு படத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் என்ன சொல்வார் என்றால் ரஷ்யாவைப் பாருங்கள், சைனாவைப் பாருங்கள் என்றுதான் அவர் சொல்லுவார். அதே மனப்பான்மையில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் இருந்தால் அது தவறு. ஹோட்டல் தொழிலாளர் களுக்குத்தான் இப்பொழுது பாதுகாப்பு கோரப்படுகிறது. சலுகைகள் கோரப்படுகிறது. ஹோட்டல் தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டு மானால் முதலாளியும் அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து வேலை செய்ய வேண்டும். ஹோட்டல் முதலாளி கள் ஹோட்டலில் வரக்கூடிய பணத்தைத்தான் தொழிலாளர்களுக்குத் தர முடியுமேயொழிய வீட்டில் வைத்திருக்கக்கூடிய முதலை அதாவது அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் வைத்துவிட்டுப்போன பணத்தை எடுத்து இவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. அப்படி தங்களுடைய ஆஸ்தியிலிரு ருந்து யாரும் கொடுத்தது இல்லை, கொடுக்கவும் முடியாது. இதை நான் தாராளமாகச் சொல்லுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் சொல்வதால் ஹோட்டல் முதலாளிகளிடத்தில் நான் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவதாக நினைக்கக்கூடாது. உண்மையிலேயே ஒரு தொழிலாளி முதலாளியுடன் ஒத்துழைக்கக்கூடாது என்று விரும்பினால் சாம்பாரில் ½ படி உப்பு போடுவதற்கு பதிலாக இரண்டு படி உப்பு போட்டு விட்டால் என்னவாகும் என்பதைப் பாருங்கள். சாம்பார் ருசிக்குமா ? அதைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் திட்டாமல் போவார்களா ? இந்த நஷ்டம் யாருக்குச் சேரும். ஹோட்டல் தொழிலாளிக்குச் சேருமா அல்லது முதலாளிக்குச் சேருமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த சாம்பாரை எடுத்து அப்படியே கொட்ட வேண்டியதுதான். " It becomes unfit for consumption ". அதை உணவுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முடியாது. இம்மாதிரி பரஸ் பரம் அவர்களிடத்தில் நாணயம் இருந்தால்தான் இந்தத் தொழில் நன்றாக நடைபெறும். அந்தத் தொழில் வளருவதற்கு இடம் ஏற் படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதனால் அவர்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாக நடப்பவைகளுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய உரிமைகளுக்கு வாதாடுகிறவர்கள் அந்தத் தொழிலாளிகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தால், அவர்களுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறினால் அதைத் தவிர்க்க என்ன நட வடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது என்பதையும் சொல்லவேண்டும். அந்த அளவில் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்த மசோதாவில் என்ன இடம் இருக்கிறது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குத் தெரியும் சில ஹோட்டல்களுடைய கதி. சென்னையில் சில ஹோட்டல்களுக்கு பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்து திறப்பு விழாக்கள் நடைபெறும். அதற்கு 20 ஆயிரம் அல்லது 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்திருப்பார்கள். புதியதாக ஹோட்டல் வந்து மூன்று மாதங் களுக்குள்ளாகவே அது மூடப்பட்டு விடும். ஏனென்றால் அங்கே " லேபர் ப்ராப்ளம் " வரும். ஒருபுறம் " முதலாளிகள் ஒழிக " என்ற கோஷம் கிளம்பும். மற்றும் தொழிலாளிகள் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் அடுப்பில் விறகு கட்டையில் நெருப்பு பற்ற வைப்பதற்கு பலகாரம் செய்ய வாங்கிக் கொடுத்த டால்டாவையோ அல்லது ஓ.கே. வனஸ்பதியையோ அப்படியே டப்பாவோடு அடுப்பில் கொட்டி நெருப்பைப் பற்ற வைத்தால் அதை எப் படிக் கண்டு பிடிப்பது ? அது என்ன ஆகும் ? அதை யாரால் கண்டு பிடிக்க முடியும் ? " What is the process of detection ". இதைப் பற்றி நான் குறிப்பிடும்போது அனுபவப்பட்டுதான் சொல்லுகிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நான் ஹோட்டலை நடத்தி இதைத் தெரிந்து கொண்டேன். மவுண்ட் ரோடில் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஹோட்டலை நடத்திப் பார்த்தேன். அந்த ஹோட்டல் " Foreign catering with foreign liquor for consumption ". அதை வைத்துப் பார்த்துதான் அதன் நிலைமை என்ன என்று தெரிந்து கொண்டேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் அப்பொழுது கிடையாது. அந்த சட்டம் இல்லாமலேயே தொழி லாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. எங்களுக்குத் தெரியும் அப்பொழுது தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பது.

[Sri K. Vinayakam] [2nd November 1957

எந்தத் தொழிலாளிகள் முதலாளிகளுடைய முதலுக்கு நஷ்டம் வராமல் தானும் சுகப்பட்டுக்கொண்டு முதலாளிகளும் சுகப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் என்று முதலாளிகளுக்குத் தெரியும்.

Because, he is the man on the spot ; it is not the Government that is watching all these things.

40 பேர்கள் தொழிலாளிகள் இருந்தால் அவர்களில் 35 பேர் நல்லவர்களாய் இருப்பார்கள். இது என் அனுபவத்தில் தெரியும். முதலாளியும் தொழிலாளிகளின் உரிமைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல் தொழிலாளியும் முதலாளிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையை மறுக்கக்கூடாது. சுலபமாகவே பெருத்த நஷ்டத்தை உண்டாக்க முடியும் தொழிலாளிகளால். ஒருவர் உள்ளே போய்ச் சாப்பிட விரும்புகிறார். அவருக்கு அவசரமாகப் போகவேண்டும். மேஜையண்டை போய் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து "ஒரு இட்லி, ஒரு வடை, சாம்பார் கொண்டு வா" என்று சொல்கிறார். அப்போது அந்த ஸெர்வர் மெதுவாக நடக்கலாம். சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சட்டமில்லை. **(He can take his own time. The most slovenly method of catering is permitted, because there is no provision or guarantee against such slovenly behaviour)** மெதுவாகப்போய் எடுத்து வந்து அவர் எதிரே விசிறிப் போடலாம். மெதுவாக வைத்துவிட்டு சுருட்டி விடலாம். அப்படி விட்டால் அதற்கு ஒன்றுமில்லை. அப்படி விடக்கூடாது என்று சட்டமில்லை. இப்படி ஒரு தொழிலாளி செய்தால் எல்லாத் தொழிலாளிகளும் செய்யவேண்டியதில்லை ; பலர் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது பேர்கள் நல்லவர்கள். இந்தத் தொழிலாளி முதலாளிக்குக் கெட்டபேர் வாங்கித்தர வேண்டுமென்று நினைத்தால் அதை சுலபமாகச் செய்யலாம். சாப்பிட வந்தவர் ஏதாவது கேட்டால் "இதுதான் இருக்கிறது சாப்பிட்டால் சாப்பிடுங்கள்" என்று சொல்லுவார்கள். "உப்பு கொஞ்சம் அதிகமாயிருக்கிறது, வேறு ஏதாவது கொண்டு வா" என்று சொன்னால், "வேறு ஒன்றும் கொண்டுவர மாட்டேன், இஷ்டம் இருந்தால் இதைச் சாப்பிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் எழுந்து போய்க்கொண்டேயிருங்கள் ஐயா" என்று சொல்லுவார்கள். நான் இதை பயமில்லாமல் சொல்லுகிறேன். பலர் சொல்ல மறுப்பார்கள். நான் சொல்வது நாகரீகமா, அநாகரீகமா என்றுகூட சந்தேகிப்பார்கள். நாமெல்லோரும்தான் ஹோட்டலில் போய்ச் சாப்பிடுபவர்கள். நமக்கு பர்ஸனல் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இருக்கிறது. தொழிலாளிகள் முதலாளிகளுக்குக் குந்தகம் வராமல், தொழிலும் கெடாமல், கெட்டபேர் வாங்கித் தராமல் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அதே நேரத்தில் முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளுக்கு முறைப்படி எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். இந்தச் சலுகைகளை எப்படிக் கொடுப்பது. முதலாளி தன்னுடைய சொந்த பணத்திலிருந்து கொடுக்க முடியாது. வரக்கூடிய லாபத்திலிருந்துதான் கொடுக்க முடியும். ஆக முதலாளிகளுக்கு லாபம் வரக்கூடிய முறையில் தொழிலாளிகள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த மசோதாவில் முதலாளிகளுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். **There is no provision protecting the rights and privileges of the caterer.** இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இதே மாதிரி சொல்லலாம். ஒரு சாராருக்கு சலுகை தரவேண்டுமென்று மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்னொரு சாராருக்கு பின்னிட்டு சிந்திக்கலாம் என்று சொன்னால், **this cannot be separated so easily.** இவைகளையெல்லாம் ஆலோசிப்பதற்கு ஸெலெக்ட் கமிட்டியிலே விஷயம் தெரிந்தவர்கள் ஒரு சிலர் இருக்கவேண்டும். **I mean no offence to any member put on the Select Committee.** இந்த நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள், விஷயம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நான் அதில் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. மந்திரி அவர்கள் விநாயகத்தைப் போட்டுக்கொண்டால் என்ன என்று சொல்லுகிறதாக தோன்றுகிறது. நான் வர விரும்பவில்லை. இதில் விஷயம் தெரிந்தவர்கள் சட்டசபையில் இருந்தால் அவர்களின் யோசனையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

2nd November 1957] [Sri. K. Vinayakam]

ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் தகராறுகளை யில்லாமல் உள்ள எத்தனையோ ஹோட்டல் இன்னும் இருக்கின்றன. எத்தனையோ சமயங்களில் தொழிலாளிகள் " ஆல் மெட்ராஸ் ஸ்ட்ரைக் செய்யப்போகிறோம், அதில் சேருங்கள் " என்று கூப்பிடும்போது, அவர்கள் " எங்கள் முதலாளி எங்கள் பக்கம் உள்ளவர்கள், நல்லவர்கள், லீவ் அலவன்ஸ், .ஸிக் அலவன்ஸ் எல்லாம் கொடுக்கிறார். தட்சிணைக் காசு எல்லாம் தாராளமாய்க் கொடுக்கிறார். எங்களுடைய வேலை சௌகரியத்தை யெல்லாம் பார்க்கிறார் " என்று சொல்லி, நாங்கள் இந்த ஸ்ட்ரைக்கில் சேரத் தயாராயில்லையென்று சொல்லக்கூடிய தொழிலாளிகள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த தட்சணைக் காசு என்பது ஒன்று. அதாவது ஒவ்வொரு நாள் சாயங்காலத்திலும் கொடுப்பது. அதில் காலணா குறைந்தாலும் மறு நாள் சாப்பாட்டில் உப்பைப் போட்டுவிடுவான். அப்படிக் கொடுக்கும் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல பேர்கள் இருப்பதால்தான் இன்று இந்தத் தொழில் நன்றாக நடக்கிறது. தொழிலாளிகள் செய்யவேண்டிய கடமையில் தவறிவிட்டால் அதற்கு முதலாளிகளுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி யாரும் சட்டசபையிலிருந்து குழுவுக்கு வர மறுத்தால் முதலாளிகள் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள் "ஹோட்டல் ப்ரொப்ரைட்டர்ஸ் அஸோஸியேஷன், ஸ்டேட், சிடி, முதலியன. அப்படி இருக்கின்றவர்களை அழைத்து, சாட்சியம் சொல்லுவதற்கு, கமிட்டிக்கு அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவதற்கும் வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று சொல்லி, கிளாஸ் பை கிளாஸ் வரும்போது மற்ற சிக்கல்களைச் சொல்லுவேன் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri P. S. CHINNADURAI** : மதிப்புக்குறிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கும் முறையிலே ஒரு மசோதாவை இந்த சபை முன்பு சமர்ப்பித்திருக்கும் தொழிலமைச்சருக்குப் பாராட்டு கூறுகிறேன். இந்த மசோதாவானது, புதிதாகத் தயாரிக்கப்பட்டு, இப்போது முதல் முறையாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் போது, இதில் பல உபயோககரமான திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்று இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது எங்கு உணவு விநியோகிக்காமல் சாதாரண தங்கும் விடுதிகளாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த விடுதிகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் உதவி செய்வதாக இல்லை. அவைகளும் ஹோட்டல் முறையில் கருதப்பட்டு, ஆனால் அந்த இடத்தில் உணவு, சிற்றுண்டிகள் இல்லை, தங்கும் விடுதிகளாக இருக்கிறது. அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை அமுல் நடத்தினால் மிகவும் நல்லது. இன்றே இதனைச் செய்யவில்லையானால், பின்னர் இதனைப் பற்றி ஆலோசித்து ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரும் அவசியம் ஏற்படலாம். அதுவும் அண்மையிலேயே நேரிடலாம். முன்பே அந்த நல்ல காரியத்தை செய்யவேண்டும், அவர்களும் உதவி பெறுகிற முறையிலே இந்த மசோதா விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். " **Residential hotel** " **means any premises in which the business of providing dwelling accommodation and supply of meals to any member of the public or a class of the public is carried on ;** என்று இருக்கிறது. ஸப்ளை ஆப் மீல்ஸ் என்று இல்லாமல் " **providing dwelling accommodation only or dwelling accommodation and supply of meals** " என்று இந்த தங்கும் விடுதிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இதை மாற்றியாக வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : அதற்குத்தக்க சமயத்தில் அமெண்ட்மெண்ட் கொடுத்தால் நலமாயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

* **Sri P. S. CHINNADURAI** : இந்த மசோதாவை ஸெலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவதற்காக மோஷன் இருக்கிறது. ஸெலெக்ட் கமிட்டியின் ஆலோசனைக்காகத்தான் இவைகளை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மேலும் வாராந்திர லீவ் கொடுப்பதற்கு பேக்டரி ஆக்ட்டில் எந்த மாதிரி அமைப்புகள் இருக்கின்றனவோ அதையெல்லாம் இந்த மசோதாவில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். பண்டிகை லீவ்

[Sri P. S. Chinnadurai] [2nd November 1957

சம்பந்தமாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லே. எங்கும் இது சம்பந்தமாகக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அநேக தொழிற்சாலேகளில் இதை ஏற்றுக்கொண்டும் வருகிருர்கள். பண்டிகைகள் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பண்டிகைகள் இல்லேயென்பதில்லே. ஆகவே பண்டிகை லீவ் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டினை செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களேக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவிலேயிருந்து குடும்பத்தினர் மட்டும் நடத்துகிற ஹோட்டல்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனல், அதே நேரத்தில் குடும்பத்தினரும் சில தொழிலாளர்களே வைத்துக்கொண்டு நடத்துகிற ஹோட்டல்களுக்கு என்ன முறையிலே இந்த மசோதாவிலே விதிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கு என்று தனியாக விதிகள் தயாரிக்கப்படவில்லே. குடும்பத்தினர் ஒரு பகுதியும், புருஷன், மனைவி, மகன், மகள் இன்னும் இரண்டு தொழிலாளர்கள் என்று இருந்தால் அத்தகைய ஹோட்டல் எப்படி நடத்தப்படுகிறது, இந்த மசோதா அவர்கள் விஷயத்தில் எவ்வாறு செயல்படப் போகிறது என்று பார்க்கும்போது அவர்கள் விஷயத்திலே விதிவிலக்கானது வராது என்று நிச்சயமாக தோன்றுகிறது. அப்படி இருக்குமானல் அதனல் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். பொதுவாக, இப்போதெல்லாம் குடும்பத்தினரே தாமே உழைக்கின்ற ஒரு நிலைமையிலே, குறிப்பாக மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலே அத்தகைய ஹோட்டல்கள் பல இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளே இதிலே செய்யவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு செக்ஷன் 19 (2) இன் கீழே சில பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனல், "(2) **The employee shall have a right to appeal to such authority and within such time as may be prescribed either on the ground that there was no reasonable cause for dispensing with his services or on the ground that he had not been guilty of misconduct as held by the employer**" என்று இருக்கிறது. 19-வது செக்ஷனிலே உப செக்ஷன் 2, 3 இவைகளிலே சொல்லப்படுகிற பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரை அவை வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆனல், அந்த அதிகாரத்தை யாருக்கு அளிக்கப்போகிருர்கள் என்று இந்தச் சபைக்கு அறிவிக்கப்படவில்லே. கனம் மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனல் அவர் எதுவும் சொல்லவில்லே. இப்பொழுது இருக்கும் தொழில் கோர்ட்டுக்கே அந்த அதிகாரம் வழங்கப்படுமானல் அது நன்மையாக இருக்கும் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ளுவேன்.

ஸ்ப்ரெட் ஓவர் டைம் 14 மணி நேரம் வரையில் இந்த மசோதாவில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது 14 மணி நேரத்திற்குக் குறைவாக இருந்தால் நல்லது. ஏற்கெனவே உள்ள பாக்டரிகள் சட்டத்தில் $10\frac{1}{2}$ மணி நேரம்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வேண்டுமானல் பாக்டரிகளின் சீப் இன்ஸ்பெக்டர் அதைப் பன்னிரண்டு மணி நேரத்திற்கு உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. பெரும்பாலான இடங்களில் பத்தரை மணி நேரம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அமலில் இருந்து வருகிறது. இதைப் 14 மணிநேரம் என இந்த மசோதாவில் விட்டுவைப்போமானல், அதனைத் தவருகப் பயன்படுத்த முதலாளிகளுக்கு இடம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடும் என நான் அஞ்சுகிறேன். அம்மாதிரி இடம் அளிக்கக்கூடாது. சாதாரணமாக ஒரு தொழிலாளியிடமிருந்து வேலே வாங்கக்கூடிய அளவைவிட இந்த நேரம் மிகவும் அதிகமாகும். இதை முதலாளிகள் தவருக பயன்படுத்தி அதிகவேலே வாங்குவதற்கு இடம் ஏற்படக்கூடும். இந்தப் பிரிவின்படி, தொழிலாளிகள் 75 சதவிகித நேரம் அதிகப்படியாக, தாம் வேலே செய்யவேண்டிய நேரத்தைக்காட்டிலும் அதிகப்படியாக, ஹோட்டலுக்குப் பக்கத்தில் அவர்கள் தங்கியிருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இது அவசியமான திருத்தம். இதனே யோசிக்கவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களேத் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

2nd November 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் முதலாளிகள் உறவு சம்பந்தப்பட்டவரை ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் மிக மிகப் பொறுமையாக இதுவரை இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். வேலை நிலைமை சம்பந்தப்பட்டவரை, இந்த மசோதா அவர்களுக்கு நலன் விளைவிக்குமே அல்லாது, அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளாகிய சம்பளம் முதலிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் உண்மையிலேயே மாடுபோல் உழைக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்வேன். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமையிலே உழைத்து வரும் தொழிலாளிகள் மனம் புண்படக்கூடிய ரீதியிலே இந்தச் சபையிலே அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்படுமானால் அது ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதாகாது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் சிப்பந்திகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையிலே வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப் பெருமளவில் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இதிலே சில அம்சங்களை தொழிலாளர்களுக்குப் பரிபூரணமாக நன்மை கொடுக்கக்கூடிய இன்னும் நல்ல முறையிலே சீர் திருத்தி அமைத்திருக்கலாம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டி அந்த விஷயங்களையெல்லாம் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

முதல்தர பஞ்சாயத்து இடங்களுக்கும், முனிசிபல் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் பகுதிக்கும், மதராஸ் நகரத்தின் எல்லைக்கும் மாத்திரம்தான் இந்த மசோதா அமுலுக்கு வரும். ஆனால், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கு எல்லைக்குள்ளும், முனிசிபல் நகர எல்லைக்குள்ளும் இன்று பல சிறிய ஹோட்டல்களும் இருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று வேலை ஆட்கள் உள்ள மிக மிகச் சிறிய ஹோட்டல்களும், சொந்தக்காரர்கள் மாத்திரம் வைத்து நடத்தக்கூடிய சிறிய ஹோட்டல்களும் இருக்கின்றன. அந்த ஹோட்டல்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையிலே பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த அளவு இந்தச் சட்டத்தின் உள்ளில் நின்று செயல்படமுடியுமென்று ஐயுறுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹோட்டல் என்று சொல்லக்கூடிய இனங்களில் தாமதிக்கக்கூடிய லாட்ஜ்களையும் இந்த மசோதா வரம்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில் சில லாட்ஜ்களில் ஹோட்டல் வேறாகவும் விடுதி தனியாகவும் இருக்கும். வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் ஹோட்டலிலே சென்று உணவு கொண்டுவருபவர்களாகவும் குற்றேவல் புரிபவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இருபக்கமும் வேலையும் செய்யவும் கூடும். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இது திருத்தி அமைக்கப்படுவது நல்லது.

கோயில் மடப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதுவும் சில கோயில்களிலே நாலைந்து பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கூட அந்தக் கோயில்களிலே செய்யக்கூடிய பலகாரங்களும் சிற்றுண்டிகளும் பெருமளவில் விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதையும் கூட, இந்த சட்டத்தின் வரம்புக்குள்ளே கொண்டுவருவது நல்லதாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

சாதாரணமாக, இந்த ஹோட்டல்களைப் பொறுத்தவரை, எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு அன்பர் சொன்னார், ஹோட்டல் திறப்பு விழா மிக விமரிசையாக நடக்கிறது என்று. ஆனால், சமீபத்தில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளில் ஹோட்டல் மூடு விழாவும் அதேமாதிரி மிகச் சிறப்பாக நடந்திருக்கின்றன. இன்று நடந்துகொண்டிருக்கும் ஹோட்டல் ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காக மூடப்படும். வருமானவரி போன்ற வரி விதிப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காகவோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய போனஸ் போன்ற ஊதியங்கள் கொடுக்காமலிருப்பதற்காகவோ, அவர்கள் திடீரென்று ஹோட்டலை மூடுகிறார்கள். லாபத்தில் நடக்கும் ஹோட்டலையும் மூடிவிட்டு மறுபடியும் அதே ஹோட்டலை வேறொரு பெயரில் திரும்பத் திறக்கிறார்கள். இப்படி இந்தச் சட்டத்தின் வரம்பிலிருந்து தப்பித்துக்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [2nd November 1957

கொள்வதற்காக பெரும் அளவு நடக்கிறது. தன்னுடைய பெயரில் நடக்கும் ஹோட்டலை மனைவியின் பேரிலோ, மைத்துனனின் பேரிலோ மாற்றி விட்டு, மறுபடியும் அதே ஹோட்டலை, அதே இடத்தில், அதே முதலாளி வேறொரு பெயரில் ஆரம்பிக்கும்போது, அங்குள்ள தொழிலாளிக்கு எந்த விதத்திலும் பாதுகாப்பு இல்லை. அது கிடைக்குமென்பதைப்பற்றி மசோதா வில் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை. 6-வது விதியிலே இப்படி மூடக் கூடிய ஹோட்டல்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அந்தத் தொழிலாளி நீக்கப் படுவதற்கு 30 தினங்களுக்கு முன்பு அவருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டு மென்று மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அதிலே ஒரு நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். இப்படி ஹோட்டல்களை மூடிய போதிலும் தொழிலாளிக்கு கொடுக்கவேண்டிய லீவ் வசதி, அதே முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய போனஸ் சகலத்தையும் கொடுக்கவேண்டிய "லயபிலிடி" ஹோட்டல் சொந்தக்காரர்களைச் சாருவதாக இருக்கவேண்டும். தொழிலாளிக்குச் சேரவேண்டியதை வசூலித்துக்கொடுப்பதற்கு ரெவினியூ ரிக்கவரி சட்ட முறையை அனுசரித்தால் நல்லதாக இருக்கும். இப்படிச் செய்தால் ஹோட்டலை ஒரு முதலாளி மூடி, அதையே இன்னொரு பெயரில் ஆரம்பிப்பது தவிர்க்கப்படுவதோடு கூட, ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையும் கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். இதையும் செலக்ட் கமிட்டியார் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தற்சமயம் ஹோட்டலில் வேலை செய்பவர்கள் குறைந்தபட்சம் 9 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை 8 மணிக்கு குறைப்பது நல்லது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is a provision in the Factories Act that 48 hours' work can be done either for six days at eight hours a day or for five days at nine hours per day and three hours on the sixth day.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அடுத்தபடியாக ஹோட்டலில் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளி அரைமணி நேர ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அரைமணி நேரம் என்று சொல்லுவது மிகவும் குறைவு. இதை ஒரு மணிக்கு கூடுதலாக நீடிப்பது நல்லது. ஹோட்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அந்த இடத்தை விட்டு போகமுடியாது. ஐந்து, பத்து நிமிஷங்கள் கூடுதல் ஆகலாம். ஆதலால் இந்த இடைவேளையை ஒரு மணி நேரமாக நீடிப்பது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு தொழிலாளி லீவு எடுக்கவேண்டுமென்றால் 10 நாட்களுக்கு முன்னாலேயே எழுத்துமூலம் ஹோட்டல் சொந்தக்காரருக்கு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. திடீர் என்று ஒரு அவசர ஜோலி காரணமாக ஊருக்குப் போகவேண்டுமானால் அவர் எப்படி 10 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்க முடியும் ? எதிர்பாராத ஜோலி இருந்தால் தொழிலாளிகளுக்கு உடனடியாக லீவு கொடுப்பதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும். 24 மணிக்கு முன்பாக தொழிலாளி எழுத்து மூலம் லீவு வேண்டுமென்று கேட்டால் லீவு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய விதி இருந்தால் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும்.

கடைசியாக இந்த மசோதாவில் வரக்கூடிய விதிகளுக்கு ஏதாவது முரணாக முதலாளி நடந்தால் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டிலோ, அல்லது தொழிற்சங்கங்களைப் பொறுத்தமட்டிலோ அவர்கள் நேரடியாக கோர்ட்டுகளுக்கு போகக்கூடிய உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலம்தான் அவர்கள் அப்பீலுக்குப் போகவேண்டுமென் றிருப்பதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

பொதுவாக இந்த விஷயங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பொறுக்கு கமிட்டி தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து ஆலோசித்து சிறு ஹோட்டல்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய முறையில் திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற் கிறேன்.

2nd November 1957]

Sri V. S. MANICKASUNDARAM : இந்த 'கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ் மெண்ட்ஸ் பில்லைப்' பொறுத்தமட்டில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இதுவரையில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டுவித கோஷ்டிகளைப்பற்றியே பேசினார்கள். ஒன்று 'கேடரிங் எடாபிளிஷ்மெண்ட்ஸ்' நடத்துபவர்கள், இரண்டு அவைகளில் வேலை செய் யும் ஊழியர்கள். இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மூன்றாவது சாரர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை எல்லோரும் மறந்துவிட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். மூன்றாவது சாரார் என்று நான் குறிப்பிட்டது 'கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸில்,' போய் தங்கக்கூடியவர்களும், சாப்பிடுகிறவர் களும். அங்கே போய் தங்கக்கூடியவர்களுக்கும் சாப்பிடக்கூடியவர்களுக் கும் ஏற்படக்கூடிய அசௌகரியங்களை நீக்குவதற்கு இந்த 'பில்லிலே' எந்தவிதமான வகையும் செய்யப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. முதலாவது உணவுப் பொருள்கள் தரம் குறையாமல் இருக்கவேண்டும், ஆரோக்கியம் குறையாமல் இருக்கவேண்டும். முதலாளிகளும் தொழிலாளி களும் சேர்ந்து இதற்கு பொறுப்பாளியாகக்கூடிய வகையிலே ஏதாவது வழி செய்யவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் தொழிலாளிகள் பரிமாறுகிற சமயத்தில் செய்யக் கூடிய அக்கிரமங்களைப்பற்றி யாரும் குறிப்பிட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர் கள் தொழில் விஷயமாக அல்லது அவர்கள் வேலை நிலைபற்றி அல்லது அவர்களுக்கு விடுமுறை முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுப்பதுபற்றி அல்லது அவர்களுடைய சுகாதாரத்தை பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே எந்தவிதமான குற்றமும் நான் கூறுகிறேன் என்று தப்பாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் நிச்சயம் செய்யவேண்டியதுதான். அதே சமயத்தில் ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கும் பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டியது உண்மைதான். ஹோட்டலில் சாப்பிடவருபவர்களுக்கு வேண்டி டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்கவேண்டும். அதற்கு ஏதாவது இந்த மசோ தாவில் நிர்ப்பந்தம் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அனுபவத்தில் பார்க்கும்பொழுது ஹோட்டலை நடத்துகிறவர்களும் அதில் வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களும் இந்த நிலைமையை கொஞ்சம்கூட மனதில் கொண்டதாகச் சொல்லுவதற்கு இடமில்லை. குறிப்பாக அங்கத் தினர்கள் தங்குவதற்காக ஏற்படுத்திருக்கக்கூடிய விடுதியில் தங்கியிருக்கக் கூடிய அங்கதினர்கள் அன்றாடம் அனுபவிக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை மனதில் கொண்டு, அதற்கும் இந்த பில்லில் ஏதாவது பரிகாரம் தேடிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தை பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஹோட்டல் தொழி லாளர்களுக்கு வேண்டி வந்திருக்கும் மசோதாவை வரவேற்கக்கூடிய அதே நேரத்தில் ஒரு சில திருத்த அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைபடுகிறேன்.

"ஷாப் ஆக்ட், பாக்டரி ஆக்ட்" இரண்டிற்கும் மத்தியில் திருசங்கு சொர்க்கத்தில் இருந்தபோதிலும், ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் ஷாப் ஆக்டில் இருக்கக்கூடிய 36 நாட்கள் லீவு நாட்களாக பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படியிருக்க, இந்த மசோதாவில் 20 நாட்கள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் லீவு கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாள் நிற்காமல் வேலை செய்தாலும்கூட வருஷத்தில் 14, 15 நாட்கள் தான் லீவு கிடைக்கும். இதுபோன்று "ஏர்ன்ட் லீவ்" 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் இருந்தபோதிலும், அதோடுகூட ஸிக் லீவு 12 நாட்கள், காஷுவல் லீவு 12 நாட்கள் இருக்கவேண்டும். இதை என் இவ்வளவு வற்புறுத்தி சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன் என்றால், ஹோட்டலில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் அந்த அளவுக்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தில்தான். அவர்கள், லீவு தேவையானால் 10 நாட்களுக்கு முன்னதாகவே கேட்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லி யிருப்பது சரியல்ல. என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து இதைச் சொல்லுகிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வேலூரில் ஒரு டிரைவர்

தன்னுடைய குழந்தை இறந்துவிட்ட நேரத்தில் லீவு கேட்டபோது கொடுக்கப் படவில்லை. மறுநாள் பால் வைப்பதற்கும் லீவு கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் அந்தத் தொழிலாளி வேலையை ராஜிநாமா செய்துவிட்டு போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படி ஒரு சில முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். குடியாத்தம் " ஸில்க் மில்லில் " ஒரு " ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் ". . . .

MR. SPEAKER : தயவுசெய்து அங்கத்தினர் இந்த மசோதாவைப் பற்றி பேசவேண்டும். மற்ற இன்டஸ்டிரிகளைப்பற்றி பேசக்கூடாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : திடீரென்று வீட்டில் யாராவது இறந்துவிட்டால், நல்லது கெட்டது ஏற்பட்டால் லீவு கேட்டால், சட்டபடி இப்பொழுது லீவு திடீரென்று கொடுக்க முடியாது என்று முதலாளிகள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் சரியான காரணம் காட்டினால் வேண்டும் பொழுது லீவு கொடுக்கப்படவேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த ஷரத்தை சரியாக புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். " எர்ன்டு லீவு " 240 நாட்கள் வேலை செய்தவர்களுக்கு 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் இருக்கிறது. அதற்குத்தான் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். சாதாரணமாக ஏற்படும் ஆபத்து சம்பத்துகளுக்கு 10 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : " எர்ண்டு லீவ் " மூன்று வாரங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மிகவும் அவசியம் நேரும் சமயத்தில் அவர்கள் அந்த லீவை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே ஒழிய 10 நாட்களுக்கு முன்னாலேயே நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்பது சரியல்ல. திடீரென்று லீவு தேவையானால் அவர்களுக்கு லீவு கிடைக்காது. தேவையான பொழுது அவர்களுக்கு லீவு கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை வற்புறுத்துகிறேன்.

" அப்ரென்டிஸ " வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு இதில் இடம் இருக்கிறது. 3 மாதங்கள் வேலையில் இருந்தால் அவர்களை " பெர்மனென்ட் " செய்யவேண்டுமென்ற அளவில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பண்டிகை நாள்களில் லீவு—தொழிலாளர் மந்திரி அவர்கள் வந்த பிறகு குடியரசு தினம், சுதந்திர தினம் இரண்டு நாட்கள் உள்பட வருடத்திற்கு ஏழு தினங்கள் பண்டிகை நாள்களோடு சேர்த்து லீவு கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த ஏழு நாட்களும் விடுமுறை தினங்களாகச் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளை இதில் செய்ய வேண்டும்.

இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய ரெகார்டு பற்றிய விவரம் ஒன்றும் கொடுக்கப் படவில்லை. அதைப்பற்றி கொஞ்சம் விவரமான டீடைல் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் ஹோட்டல் முதலாளிகள் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிற காரணத்தினாலோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கின்ற காரணத்தினாலோ, சர்க்காருக்கு டாக்ஸை ஏமாற்றுவதற்காகவோ ஹோட்டல்களை மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். பணம் இல்லாத காரணத்தினால் ஹோட்டல்கள் மூடப்படுவது தெரிந்த விஷயம்தான். அப்படி மூடுவதாக இருந்தால் மூடின பிறகு 10 தினங்களுக்குள்ளாக சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கவேண்டும் என்று இருப்பது சரியில்லை. மூடுவதற்கு முன்பாகவே அதற்குரிய தகுந்த அதிகாரிகளிடத்தில் இன்ன இன்ன காரணங்களுக்காக மூடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டும். அந்த அதிகாரிகளும் அதைப் பரிசீலனை செய்து மூடுவது நியாயமானதுதான் என்றால் மூடுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாம். அதைவிட்டு மூடின பிறகு பத்து நாட்களுக்குள் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிப் பயன் இல்லை. முன்கூட்டியே அவ்விஷயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதாக இச் சட்டத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd November 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஓவர் டைம் என்ருல் அன்றைய கூலி இருமடங்கு டபுள் கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதில் இன்னெரு திருத்தம் வேண்டும். அநேகமாக ஹோட்டல்களில் சாப்பாடு போட்டுத்தான் பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று பெரும்பாலான தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்து வருகிருர்கள். சாப்பாடு போடவில்லை என்ருல்தான் 50 ரூபாய் 60 ரூபாய் என்று கொடுக்கிருர்கள். சாப்பாடு போட்டு சம்பளம் கொடுக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு கூலி எப்படி இரு மடங்கு என்கிறேமோ அப்படியே சாப்பாடும் இரு மடங்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதாவது அவர்கள் எத்தனை ரூபாய்க்குச் சாப்பிடலாம் என்று இருக் கிறதோ அந்தப் பணத்தை இருமடங்கு கொடுக்கவேண்டும். லீவு காலங் களில் சம்பளத்தோடு சாப்பாடு கொடுப்பது போலவேதான் இது.

ரெஸ்டு அரை மணி என்று கொடுத்திருப்பது போதாது. ஒரு மணி கொடுத்தாகவேண்டும்.

ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொள்வதாக தெரிந்தால் தொழிலாளரை வேலையில் இருந்து நீக்கிவிடலாம் என்று இருக்கிறது. இப்படி இருப்பதனுல் தனக்கு பிடிக்காத தொழிலாளர்களை அவர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொள்வதாகச் சொல்லி முதலாளிகள் வேலையில் இருந்து நீக்கிவிட முடியும். அப்படி ஒழுங்கான முறையில் ஒரு தொழில லாளி நடந்து கொள்ளவில்லை என்று தெரிந்தால் எப்படி எவ்வாறு ஒழுங்கற்ற முறையில் அவன் நடந்துகொள்கிருன் என்பதை இது சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஹோட்டல் முதலாளி தெரியப்படுத்தவேண்டு மென்றும், அவர்களுடைய தீர்ப்புப்படி அவனை வேலையைவிட்டு நீக்கவோ, வைத்துக்கொள்ளவோ செய்யவேண்டும் என்று செய்வதுதான் சரியானது. ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொண்டான் என்பதை விசாரணைக்குப்பின் அதிகாரியும் ஊர்ஜிதம் செய்தால் அவனை வேலையைவிட்டு நீக்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. முதலாளியே அந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிடலாம் என்பது சரியாகாது.

மேலும் சில ஹோட்டல்களுக்கு சர்க்காரே நினைத்தால் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதை அதிகாரிகள்தான் உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளப்போகிருர்கள். அதிகாரிகளில் நல்லவர்கள் இருக்கிருர்கள், கெட்டவர்களும் இருக்கிருர்கள். எப்படி எப்படியோ இருக்கிருர்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். சர்க்காரே நினைத்தால் விதிவிலக்கு கொடுக் கலாம் என்பதற்கு பதில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களைக் கலந்து கொண்டோ அல்லது சட்ட பூர்வமாக இன்ன இன்ன காரணங்களினுல் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று நாமே அதை வரையறுத்துவிடவேண்டும். அதிகாரம் அப்போதுதான் துஷ் பிரயோகம் ஆகாமல் இருக்கும்.

தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்ருல் அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டுதான் போகவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இது சரியாகாது. அவர்கள் தங்களுக்கு அநியாயம் வழங்கப்படுவதாக நினைத்தால் தங்கள் குறைகளை, தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள கோர்ட் டுக்குப் போகலாம் என்பதாக சட்டப்படி நாம் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமே தவிர ஒரு அதிகாரியினுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் போகவேண்டுமென்று செய்வது சரியில்லை என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : We shall continue for another ten or fifteen minutes, as there are three or four more speakers. If hon. Members want to speak, they should give their names to me through their **Whip**. There is no point in their standing in their seats. It is not like the Question Hour. I have to call hon. Members to speak according to their Party affiliations. Therefore if they give me their names through their Party Whip, it will be easier for me to call such hon. Members.

[2nd November 1957

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, on a point of information. I want to know what is the time allotted for each speaker ?

MR. SPEAKER : There is no time allotted as such. We have to finish by 12-30. We may go up to 12–45 or so.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர் மசோதாவை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழிலின் தன்மை, தொழிலாளர்கள் செய்கின்ற அதிகபட்ச வேலை, அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகள் எல்லாவற்றையும் நம் அரசாங்கம் உணர்ந்துதான் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசுகின்றபோது ஒரு சிலர் அவர்களுடைய நலனுக்குப் பல காரியங்களைச் செய்ய விரும்புவதாகவும் அரசாங்கம் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவது போலவும் சுதந்திரமாகவும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் சர்க்கார்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே அவர்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருந்த ஒரு காரணத்தினாலே தொழிலாளர்களிடையே நல்லதொரு விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விழிப்பை அனுசரித்து இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் இப்போது கொண்டு வருகிறார்கள். இதை ஆதரித்து நானும் சில விஷயங்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்ற எல்லாரையும் விட இதில் உரிமையோடு பேச எனக்குப் பாத்தியம் உண்டு. காரணம் எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்னுடைய சகோதரர் முதற்கொண்டு இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இந்தத் தொழிலானது மற்ற தொழில்களைப் போன்றது அல்ல. அன்றாடம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை அன்றாடமே விற்பனை செய்துவருகின்ற லாபத்தின் மூலம் தொழிலாளர்களும், முதலாளியும் பயன்பெறவேண்டியிருக்கிறது. அரசியல் இதற்குள் புகுவதன் காரணமாகப் பல தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படும்படி நேரிடுகிறது.

ஒரு தொழில் நடத்துவதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் அவசியம். முதலாளிகள் பல கஷ்டநஷ்டங்களுக்கிடையே இந்த ஓட்டல் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் முதலாளிகள் நல்லமுறையில் தொழிலாளர்களை ஆதரித்தால்தான் அவர்கள் வாழ்வதற்கான வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால்தான் நல்லது. அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களும் தங்கள் கடமைகளை தயங்காது செய்துவந்தால்தான் அந்தத் தொழில் முன்னேறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். பொதுமக்களுடைய ஆதரவும் கிடைக்கும்.

சமீபகாலத்தில் பல வெளிநாட்டுக்காரர்கள் சென்னைக்கு வருவதால், நல்ல நாகரீக முறையில் பல வசதிகளுடன் ஓட்டல்களை நடத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக அதிக தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். இதனால் பல ஓட்டல்கள் திரிவாக நல்லமுறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முதலாளிகள் பல லட்சக்கணக்கான பணத்தைச் சம்பாதித்திருக்கின்றனர். அதே சமயத்தில் சில ஓட்டல் முதலாளிகள் நல்ல முறையில் நடத்த முடியாமல் நசுங்கி விட்டிருக்கிறார்கள். பலர் இதை தங்கள் குடும்பத் தொழிலாக திறம்பட நடத்திவருகிறார்கள்.

இந்த ஆரியர் திராவிடர் என்ற பிரச்சனையில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லாத போதிலும் இந்த ஆரியர் திராவிடர்களைப்பற்றி அடிக்கடி மேடையின்மீது பேசுகின்ற தலைவர்கள், பிராம்மணர்கள் நடத்தும் ஓட்டலுக்குத்தான் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்று முருவல் தோசை சாம்பார் இருக்கிறதா என்று கேட்டு சுவைத்து சாப்பிடுகிறார்கள். யாராவது திராவிடர்கள் இந்த ஓட்டல் முதலாளிகளாய் இருந்தால் அங்கே இவர்கள் போய் ஆதரிப்பதில்லை. இந்த பிராமண முதலாளிகள் நல்ல முறையிலே பார்ப்பதற்கு அழகாகவும், மின்சார விசிரிகள் வைத்தும் ஓட்டல்களை நடத்துகிறார்கள். அதனால் தங்கள் வருமானத்தை அதிகரித்துக்கொண்டு தங்களுடைய தொழிலை உயர்த்திக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு நண்பர், இந்தத் தொழிலாளர் நலனைப்பற்றி பேசுகிறார்களே, அவர்கள் பொதுமக்கள் ஓட்டலுக்குள் நுழைந்தால் அவர்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்றுகூட கவனிப்பதில்லை, என்று சொன்னார். ஆனால் யாரோ சில தொழிலாளிகள் அப்படிச் செய்தால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் சமுதாயத்தையே உதாசீனப்படுத்தக்

2nd November 1957] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

கூடாது. இந்த விஷயத்தில் தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் ஒரு பக்கமிருக்க பொதுமக்களும் ஓரளவு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய இந்தச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஓய்வு காலத்தில் அவர்களுக்கு நல்லவிதமாக அறிவு வளர்வதற்காக சர்க்கார் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய வரி முறையில் ஓட்டல் முதலாளிகள் கணக்கு புஸ்தகங்கள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் நேரான பாதையில் போகாமல் இரண்டு கணக்கு புஸ்தகங்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த சங்கடமான நிலைமையில் கணக்கு பிள்ளைகள் வைக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சம்பளமும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது, அரசாங்கத்திற்கு வரி வேறு கட்டவேண்டி இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேறு சம்பளம், வாடகை முதலியவை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பின் காரணமாக பொதுவாக பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்க வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக மனமார பாராட்டுகிறேன். நல்லமுறையில் திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால் திருத்தி மேற்கண்ட வசதிகள் அடங்கிய மசோதா ஒன்றை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*Sri R. KANDASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரசுத்தி தொழிலாளர்களாக அநேகமாக ஹரிஜனங்களையே சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் மாத்திரம் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்களா என்றால் 100-க்கு 10 சத விகிதம்கூட சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. உண்மையிலே ஓட்டல்களிலே ஹரிஜனங்களை மறுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தபோதிலும், சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. நாமக்கல் தாலுகாவில் சில கிராமங்களில் இம்மாதிரி நிலைமைகள் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. மழைவிட்டாலும் தூவானம் விடாததுபோல் சட்டம் இயற்றியும்கூட, ஹரிஜனங்கள் உரிமையோடு வாழ்வதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும், அரசாங்கத்திலும், சட்டசபையிலும், மற்ற இடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஓட்டல்களில் யாராவது ஹரிஜன தொழிலாளி இருக்கிறார்களா என்று பாருங்கள். சில ஓட்டல்களில் ஹரிஜனத்தொழிலாளி வேலைக்குப் போய்க்கேட்டால், அவன் பெயரை கந்தன் என்றோ குப்பன் என்றோ கேட்டுவிட்டால், உடனே அவனை ஹரிஜன் என்று தெரிந்துகொண்டு வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கும் உரிமை அளித்து நல்ல முறையிலே சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. ANBAZHAGAN : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றுள்ள அமைச்சர் அவை இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக, மிக நீண்ட காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்ற உணவு நிலையங்களில் பணி புரிந்து வருகிற தொழிலாளர் நலனுக்கான ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற கருத்தோடு இங்கு கொண்டுவந்திருப்பதற்கு எனது வரவேற்பைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டமானது இது வரையிலும் இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளிகள் உழைப்பாளிகள் ஒரு மன அமைதி கொள்ளவும், தங்களுடைய கடைமையைச் செவ்வையாகச் செய்வதற்கும், தாங்கள் இது வரை அனுபவித்துவந்த பல குறைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [2nd November 1957

இந்தச் சட்டத்தை இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற வடிவிலே சில பல திருத்தங்கள் கொண்டுவர விரும்புகிற காரணத்தால் ஒரு ஆய்வுக் குழுவினிடத்தில் அதாவது செலக்ட் கமிட்டி என்று சொல்லப்படுகிற குழுவினிடத்தில் ஒப்படைத்து, அதற்குப் பின்னுல் அடுத்த சட்ட மன்றக் கட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்ற கருத்தையும் கனம் அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை எவ்வளவு விரைவில் இந்த ஆய்வுக்குழு கடமையை நிறைவேற்றி சட்டம் வருவதற்கு உதவி செய்கிறதோ அந்த அளவிற்கு உணவு விடுதித் தொழிலாளர்கள் மிக நல்ல பலனை பெறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்று அவர்களுக்கென்று ஒரு சட்டம் இல்லாத காரணத்தால் இந்த ஓட்டல் தொழிலாளிகள் பல்வேறு துறைகளில், தொழிலைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள பலவிதமான கஷ்டங்களுக்குள்ளாகிருர்கள். ஆகவே சட்டம் கொண்டு வருவதிலே ஒரு விரைவு தேவை. இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாவது அதாவது நவம்பர் 16-ம் தேதிக்குள்ளாவது இது சட்டமாக்கப்படுமா? என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டேன். இச் சட்டத்தின் பேரில் பல திருத்தங்கள் கொண்டு வர அநேக அங்கத்தினர்கள் விரும்புவார்களாதலால், பலபேர் கூடித் தீர்மானிக்க நாள் ஆகலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். பொதுவுடமைக் கட்சியினரும் இந்த மசோதாவிற்குப் பல திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்போவதாகச கூறினுர்கள்.

அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் போதுதான் அதிலுள்ள குறைகள் தெளிவாகும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் அரசியல் சட்டத்தை, மிகப் பெரிய மேதாவிகள் எல்லாம் கூடி நிறைவேற்றிய பின்னருங்கூட அதில் இருக்கிற பல்வேறு தவறுகளும், குற்றங்களும் இன்றைய தினம் வரை எடுத்துக் காட்டப்பட்டு வருகின்றன என்ருல் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் அந்த நிலை இயல்பாகவே ஏற்படலாம். அதனுல் அதிகம் தாமதம் ஏற்படுத்துவது இன்று தினம் தொழிலாளர்களின் குறைகளைப் போக்க உடனடியாகத் துணை செய்வதாகாது. இங்கு பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பேச்சிலிருந்து ஆளும் கட்சியின் நோக்கம் என்ன, அவர்கள் தொழிலாளர்களின் குறைகளை ஆதரிக்கிருர்களா, மறுக்கிருர்களா என்ற சந்தேகம் அவ்வுறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனுகிறது. ஆளும் கட்சியின் நோக்கம் அவர்களுக்கும் தெரியாமல் இருக்கலாம். தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கரை காட்ட அமைச்சர் சட்டம் கொண்டுவருகிறேன் என்கிருர். சட்ட முதலாளிகளின் பக்கம் போக விரும்புகிறதா அல்லது தொழிலாளர்களின் பக்கம் நிற்க விரும்புகிறதா என்பதை உறுப்பினர்களே தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே முதலாளிகளின் நலத்தை குறித்து எடுத்துச் சொன்ன சிலர் இரண்டு கட்சிகளிலிருந்தும் பழக்கப்பட்டவர்கள். இரண்டு கட்சிகளிலிருந்து பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு தொழிலாளர்களின் குறைகளைப் பற்றிப் பேசும் போது முதலாளிகளின் குறைகளும் நினைவிற்கு வருகிறது. எங்களைப்பொறுத்த வரையில்—இந்தச் சட்டத்தின் அவசியத்தைப் பொறுத்த வரையில் எதும் அபிப்பிராய மாறுபாடு கிடையாது. ஆளும் கட்சியினரிலேயே சிலர் ஆரிய உணவுச் சாலைகள் என்றும் திராவிட உணவுச் சாலைகள் என்றும் பாகுபடுத்திப் பேசியதோடு திராவிடர்கள் பலர் ஆரியச் சாலைகளில் தான் உண்டு வருகிருர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலிருந்து காங்கிரஸ் வட்டாரத்தில் கூட திராவிடர், ஆரியர் என்ற கருத்து ஆழமாக வேரூன்றி, தங்கள் முதலாளித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள தாங்கள் திராவிடர்கள் என்றும், திராவிடர் எங்கள் ஹோட்டலுக்கு வராமல் வேறு ஹோட்டலுக்கு போகிருர்களே என்றும், இந்நிலையை எப்படி மாற்றலாம் என்றும் எண்ணுகிற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனுகும். இந்த விசித்திரமான நிலையை அமைச்சர் அவர்களும் உணர வேண்டும். இன்றைய தினம் இருக்கிற உணவுச் சாலைகளில் யார் வேண்டுமானுலும் சென்று உண்ண இடமிருக்கிறது என்ருலும் அங்குள்ள பெயர்ப் பலகை இன்னும் ஜாதியை குறிப்பிடுவதாயிருக்கிறது. ஒரு திராவிட கட்சித் தலைவர் அதற்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிருர். இன்னொரு தலைவர் அந்தக் குறையைப் போக்காது வலுக்க விடுவது பெரிய தவறு என்று

2nd November 1957] [Sri K. Anbazhagan]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவுச் சாலைகளை அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ளும்போது "ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் கேட்டரிங் எஸ்ட்டாப்ளிஷ்மெண்ட்" என்ற தலைப்பில் உள்ள குறிப்பில், அதற்காகத் தரப்படுகிற பெயரில் எந்த ஜாதிக் குறிப்பும் இருக்கக்கூடாது, எந்த வகுப்புக் குறிப்பும் இருக்கக் கூடாது, எந்த மதக் குறிப்பும் இருக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்தப் பட வேண்டும். வேண்டுமானால் இந்த நாட்டைத் தவிர வேறு நாட்டு உணவு வகையில், உதாரணமாக "சைனீஸ் ரெஸ்டாரெண்ட்" போல புழு, பூச்சிகள் உணவாகத் தரப்படுமானால், அவை போன்றவைகளுக்கு அடையாள குறிப்பு இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவைகளுக்கு வேண்டுமானால் அடையாள றிப்புப் பெயர்கள் இருக்கலாமே தவிர வேறு உணவு விடுதி களில் அவ்வித அடையாளக் குறிப்பு இருக்கக்கூடாது. பிராமணாள் உணவு விடுதிகளில் மட்டும் இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை அப்படி நான் சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். அப்படி இருப்பதும் பொருந்தாது. முஸ்லீம்களுக்கு உரிய விடுதிகளாயிருந்தாலும் சரி, விருது நகர் நாடார் ஒருவரே நமது முதலமைச்சராக இருந்தாலும் கூட, விருது நகர் நாடார் உணவு விடுதி என்றோ ஒருவித அடையாளக் குறிப்புகளும் இருக்கக்கூடாது. ஜாதிப் பெயர் இல்லாமல், செந்தில் வேலன் விடுதி என்றோ, முருகன் விடுதி என்றோ, விநாயகர் விடுதி என்றோ, பல பெயரில் சிற்றுண்டி விடுதிகள் இருக்கலாமேயொழிய ஜாதியின் பெயரில் இருக்கக் கூடாது. அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். சைவாள் உணவு விடுதி என்று பெயரிடுகிறார்கள்.

Sri K. VINAYAKAM: முதலியார் விடுதி என்று வைக்கலாமா ?

Sri K. ANBAZHAGAN: முதலியார் விடுதி என்று வைப்பதும் தவறு. முதலியார்களுக்கு சாப்பிட உரிமை உண்டே தவிர முதலியார் உணவு விடுதி என்ற பெயர் போடுவது தவறு. சைவாள் உணவு விடுதி என்று சொல்வதும் தவறு. சைவர்களில் உணவால் அசைவர்களும் இருக்கிறார் கள். ஆகவே அதுவும் தவறு. மரக்கறி உணவு விடுதி என்று குறிப் பிடலாம். வேறு வகை கறி கிடையாது என்பதற்காக. உணவு வகையால் மரக்கறி, மற்ற கறி உணவு விடுதி என்று குறிப்பிடலாமே தவிர ஜாதியை குறிப்பிடக் கூடாது என்று இச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறபோதே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படை உணர்ச்சி நமக்கு இருக்குமானால்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஜாதி வேற்றுமையை போக்க உணவு விடுதியையும் பயன் படுத்தலாம். எப்படி பள்ளிக்கூடங்களில் ஜாதி வித்தியாசம் குறிக்கும் அடையாளங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று நாம் கருதுகிறோமோ அதே அடிப்படையில்தான் இச் சட்டமும் இருப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழி செய்யவேண்டும். அதனால் நல்ல பயன் ஏற்படும். ஒரு உறுப் பினர் எடுத்துக் காட்டினார், ஆதிதிராவிடர்களை உணவு விடுதிகளில் நல்ல வேலைகளில் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்வேன் சில ஆண்டுகட்டு முன்பு, வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை ஆண்டகாலத்தில் அந்நியர்களுக்கு நாம் அடிமைப்பட்டோம் என்ற குறை இருந்தாலும் அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில் அதிகாரிகள் இல்லங்களிலும் உணவு விடுதிகளிலும் ஆதி திராவிட மக்கள் பட்லர்களாய் இருந்தார்கள். பிராம ணர்கள் மட்டுந்தான் உணவு பரிமாறுவார்கள், மற்றவர்கள் பரிமாறக்கூடாது ; பரிமாற மாட்டார்கள் என்ற நிலை போய் விட்டது. பாரதியார் அவர்கள் கூறியது போல், பார்ப்பான் என்று சொன்னாலும் பறையன் என்று அழைத்தாலும், பிறப்பால் ஒரு வேற்றுமையும் இல்லை என்ற மனப்பான்மையை உண்டாக்க அது ஒரு நல்ல வழியாக இருந்தது. அதே போன்று, ஆதித்திராவிட மக்களை உபயோகித்துக் கொண்டு, அவர் களை நல்ல வேலையில் வைத்துக் கொள்பவர்களுக்கு, ஆதிதிராவிடர் களையே காட்டரிங் (பரிமாறும்) பணியில் வைத்துக் கொள்பவர்களுக்கு தக்கதொரு நன்கொடையோ அல்லது பாராட்டிதழோ அளித்து அவர் களுக்கு ஒரு ஊக்கத்தை இந்த அரசாங்கம் தோற்றுவிக்கவேண்டும், சட்டமாகக் கொண்டுவர முடியுமா என்று கேட்கலாம். அது முடியா விட்டாலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வழிவகைகள் காணவேண்டுமென்று ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [2nd November 1957

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள், பல பெரிய உணவு விடுதிகளில் வேலை செய்கிறவர்கள், இன்டர்மீடியட் வரை படித்து விட்டு, அல்லது பி. எ. வரை படித்து விட்டு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு விண்ணப்பமும், ஹோட்டல் முதலாளிக்கு ஒரு விண்ணப்பமும் போட்டு ஹோட்டல் முதளாளிக்கு போட்ட விண்ணப்பம் எடுத்துக் கொள்ளப் படுவதால், அங்கு போய் வேலைக்கு அமர்ந்தவர்களாக உள்ளார்கள். ஆக, ஹோட்டல்களில் படித்தவர்கள் கூட வேலைக்கு இருக்கிறார்கள். அப்படிப் படித்தவர்கள் இருப்பதால் அதன் தரம் ஓரளவு உயருகிறது. ஆகவே அவர்களின் தரத்திற்கு மதிப்பளிப்பதற்கு அடையாளமாக அவர்களின் வேலை நேரம் எந்தளவு குறைவாக இருக்க முடியுமோ அந்தளவு குறைவாக இருக்கச் செய்யவேண்டும். ஐந்து மணி நேரம் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்தால் அரை மணி நேரம் ஓய்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அரை மணி நேரத்தில் ஒரு நல்ல பத்திரிகையைக் கூட புரட்டிப் பார்க்க முடியாது. அந்த அரை மணி நேரத்தில் ஒரு நாள் இதழைக் கூடப் படித்துப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே அதைக் குறைந்தது ஒரு மணி நேரம் என்றாவது ஆக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக 14 மணி நேரம், தொடர்ச்சியாக வேலை செய்யத் தேவை இல்லாவிட்டாலும், ஓய்வு நேரத்தையும் சேர்த்து ஒரு நாளைக்கு 14 மணி நேரம் அளவு வேலை வாங்கலாம் என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கரையுள்ளவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இடையிலுள்ள குறிப்பிட்ட நேரம் அத்தொழிலாளியின் வேறு கடைமையைக் கவனிக்க இடம் தருமா ? காலை 6 மணியிலிருந்து 9 மணி வரை இட்டலி காப்பி கொடுக்க வேண்டிய நேரம். பின்னர், 12 மணி முதல் 2 மணி வரை சாப்பாடு போடவேண்டிய நேரம். பின் மாலை 6 மணி முதல் 8 மணி வரை காப்பி, சாப்பாடு நேரம். அவர்களுக்கு இடையிடையே கிடைக்கும் ஓய்வு நேரத்தில் அவர்கள் தங்கள் வேறு கடைமைகளை எப்படிச் செய்ய முடியும்? இந்த 14 மணி நேரத்திற்குள் 8 மணி வேலை என்பதை 12 மணி கால அளவிற்குள் என்றாவது குறைக்க வேண்டும். காலையில் 6 மணிக்கு வந்தால் மாலை 6 மணிக்கு போகலாம் என்றோ அல்லது காலை 8 மணிக்கு வருபவர்கள் இரவு 8 மணிக்கு போகலாம் என்றோ, காலை 10 மணிக்கு வருபவர்கள் இரவு 10 மணிக்குப் போகலாம் என்றோ வைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 14 மணி நேரம் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றால், முதலாளிகள் நினைத்த நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் கையைப் பிடித்து வேலைக்கு இழுப்பார்கள். அவர்களும் வேலை செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அந்நிலையில் அவர்கள் வேறு எந்தத் துறையிலும் தங்கள் அறிவைச் செலுத்த முடியாது போய்விடுகிறது. அதனால் அவர்கள் தங்கள் வேறு கடமைகளையும் செய்ய இடமில்லாமல் போய்விடும். அடுத்தபடியாக, 55, 60 வயது வரை வேலை செய்பவர்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் போது அவர்களுக்கு சேமிப்பு நிதி ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் தங்கள் முதிய வாழ்க்கையில் மிகவும் கஷ்டப்பட நேரிடும். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் வேலையில் இருக்கும் போது அவர்களுக்கு உணவுப் பஞ்சமே கிடையாது. ஆனால், வேலை போய் விட்டால், தெய்வத்திற்கு ஆறு வேளை பூஜை போடுவது போல், வேலையில் இருந்த போது வேளைக்குச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள், ஓய்வு பெற்ற பின், தங்களுக்கும் சாப்பாடு இல்லாமல் மனைவி மக்களுக்கும் பட்டினி கிடக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களால் அந்தக் கொடுமையை எப்படித் தாங்க முடியும். அவர்களும் ஓரளவு பொது அறிவு பெற்றவர்களாகையால் தங்கள் பிள்ளைகள் எல்லாம் படித்து உயர்ந்த உத்தியோகங்களுக்குப் போக வேண்டுமென்று நினைப்பார்களே தவிர தாங்கள் செய்த தொழிலையே செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் அந்தப் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கோ தங்களுடைய குடும்பத்தை வைத்து நடத்துவதற்கோ வாய்ப்பு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் இந்தச் சிற்றுண்டி சாலைகளிலே கழித்து விடலாம் என்று அவர்கள் எதிர் பார்ப்பதும் இயலாததாகும். ஆகவே அவர்களுக்கு வயதிற்கு ஏற்ற

வாழ்க்கை நிலையை ஏற்படுத்த, அவர்கள் ஒய்வு பெறுகிற நேரத்தில் மிச்ச நிதி, அதாவது "பிராவிடன்ட் பண்ட்" போன்ற க்ஷேம நல நிதியை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹோட்டல் களில் கிடைக்கும் லாபத்திலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கு ஒரளவுக்கு "கிராட்யூடி" **(Gratuity)** போன்ற உதவிகள் அளிக்கவேண்டு மென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். இவ்விதம் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய் வார்களானால் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாளை நிம்மதியாக நடத்திச் செல்வதற்கு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கூறி, இதிலே இன்னும் இருக்கிற சிறு சிறு குறைகளை ஆய்வுக் குழுவில் விரி வாகப் பரிசீலிக்கலாம் என்று எண்ணி இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : ஸர், பாயின்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன். நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது சைவ விடுதி என்று குறிப்பிட்டதை உணவின் தன்மையை வைத்து சொன்னார்களா அல்லது ஜாதியின் அடிப்படையை வைத்து சொன்னார்களா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

* Sri. K. ANBAZHAGAN : நண்பர் அவர்கள் கேட்டதற்காக விளக்கம் கூறுகிறேன். நான் ஜாதியை மாத்திரம் அடிப்படையாக வைத்துக் கூற வில்லை. சைவர்கள் என்று குறிப்பிடக் கூடியவர்கள் அல்லாதார் நடத்து கிற உணவு விடுதியாக இருந்தாலும் அதில் "சைவர் உணவு விடுதி" என்ற ஒரு பெயர் போட்டால் அங்கே போகின்றவர்கள் நீங்கள் திருநெல் வேலி சைவர்களா, தென் பாண்டி நாட்டு சைவர்களா என்று கேட்கிறார் கள். ஆகவே இவ்விதம் மத, சாதி வேறுபாடு தோன்றக் காரணமான மனப்பான்மையை மாற்றுகிற வகையில் மரக்கறி உணவு விடுதி என் றிருந்தால்போதும். "சைவ" முதலான மதசாதி பெயர் தேவையில்லை, கூடாது என்று நான் குறிப்பிட்டேன்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : ஸர். பாயின்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், சைவாள் என்று ஒரு ஜாதி தனியாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஹோட்டல்களில் தயாரிக்கப்படும் உணவு சைவ உணவு என்பதை குறிப் பிடுவதற்காகத்தான் சைவர்கள் ஹோட்டல் என்று சொல்லப்பட்டு வரு கிறது. அதல்லாமல் சைவர்கள் என்ற ஒரு ஜாதி தனியாக உண்டா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோ தாவின் நோக்கத்திற்கு புறம்பான விஷயங்களைப்பற்றி பேச விரும்பவில்லை. இந்த மசோதாவின் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு சில உரிமைகள் வழங்க வேண்டுமென்பதுதான். அடுத்தபடியாக எல்லா ஹோட்டல்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதில் சில ஹோட்டல்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக் கிறது. பொதுவாக ஹோட்டல் தொழிலாளர்களாக எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை கணக்கெடுக்க வேண்டும் என்பதை தெரிந்து தான் எல்லா ஹோட்டல்களும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மசோதாவை எடுத்து பார்க்கிறபொழுது அந்த மாதிரி அர்த்தம் கொடுக்கவில்லை என்பதை மந்திரி அவர்களின் கவனத் திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்கு முன் இவை ஆலோசனை குழுவின் முன் இருந்த சமயத்திலும் இந்த மசோதாவைப் பற்றி விரிவாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இதைப்பற்றி வேறு பலரும் பல ஆலோசனைகளை சொன்னார்கள். அவ்விதம் இருந்தும் இப் போது இவ்விதம் கொண்டுவந்திருப்பதை பார்த்தால் ஏதோ போதிய அவ காசம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் இப்போது இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதை செலக்ட் கமிட் டிக்கு விடும்போது இதைப்பற்றி கூடுதலாக பரிசீலனை செய்து வேண்டிய திருத்தங்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இருந்தாலும் சில அம் சங்களை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இன்று நம்முடைய ஹைக் கோர்ட் தீர்ப்புகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது இம்மாதிரி சட்டங்களை

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd November 1957

கொண்டு வரும்போது மிக கவனமாக பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் சட்டம் இயற்றி இருப்பதின் கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி நம்முடைய உயர்நீதி மன்றம் கவலைப்படுவதில்லை. சட்டத்தின் ஓட்டைகளை கண்டு பிடிப்பதில் நம்முடைய நீதிபதிகள் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். நான் நீதிபதிகளைப்பற்றி குற்றம் சொல்லவில்லை. அல்லது எந்த தனிப்பட்ட நீதிபதியைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டு பேசவில்லை. சமீபத்தில் கலக்டர்களுக்குள்ள ஒரு சட்டத்தில் கூட துளை போட்டுவிட்டது என்பதை நாம் பார்த்தோம். ஆகவே நமக்கு சாத்தியப்பட்ட வரையில் இதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே இருந்து கொள்ளவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பதிவு செய்வதில் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி ஒரு விஷயத்தை சொல்ல விரும்பு கிறேன். அதாவது குடும்பத்தார்கள் நடத்தும் ஹோட்டல்களுக்கு இந்த விதி விலக்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். பதிவு செய்யும் முறை யில் இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள் எல்லா ஹோட்டல் களும் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்றிருக்க வேண்டும். அதிலும் ஒவ்வொரு ஹோட்டல்களையும் பதிவு செய்யும்போது அவருடைய பிள்ளைகள் எத்தனை ? வேறு சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் என்ன உறவு முறை என்பதையெல்லாம் இன்ஸ்பெக்டர்கள் முன்னால் பதிவு செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் ஒரு ஏற்பாடு இருந்தால் தான் இதிலிருந்து யாரும் தப்பாமல் இருக்க முடியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. இன்னொரு குறை என்னவென்றால் 6 மாதத்திற்கு மேல் சர்வீஸ் இருந்தால் தான், அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவோ மற்றபடி ஏதாவது அவர்களுக்கு குறைகள் ஏற்பட்டாலும் இந்த சட்டத்தின் படி பாதுகாப்பு உண்டு என்பது. இவ்விதமிருந்தால் இது இந்த சட்டத் தினுடைய நோக்கத்தை முறியடித்து விடும். நண்பர் அன்பழகன் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் ஹோட்டல்களிலே நிரந்திரமாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். 5 வருடம், 10 வருடம் தொடர்ந்து ஹோட்டல்களில் வேலைகள் செய்து கொண்டு வருகிறவர்கள் வெகு குறைவானவர்கள்தான் இருப்பார்கள். ஆகவே 6 மாதம் சர்விஸ் வேண்டுமென்றிருந்தால் ஒரு தொழிலாளியை 5 மாதம் 29-ம் நாள் வேலைக்கு வைத்து அப்புறப்படுத்திவிட்டு வேண்டிய பொய் ரிகார்டுகளையும் வைத்துக் கொண்டு இந்த சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துவிடுவார்கள். ஆகவே 6 மாதம் சர்விஸ் வேண்டும் என்றிருப்பதை மாற்றி 30 நாட்களோ 40 நாட்களோ வேலையில் இருந்தால் போதும் என்று சட்டம் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் இது தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படக்கூடிய நிலை மையில் இருக்கும். இதல்லாமல் ஹோட்டல் முதலாளிகள் இதை வைத் துக்கொண்டு, தொழிலாளர்களை "காஷ்வல்" லேபர்களை போன்று வேலையில் வைத்துக்கொள்வார்கள். சர்க்கார் ஸ்தாபனங்களில் கூட, என் மத்திய சர்க்காரின் ரயில்வேக்களில் 6 மாதம் வேலைக்கு வைத்து விட்டு அதன் பின்னால் பிரித்து விட்டு திரும்பியும், "காஷ்வல் லேபர்" களாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ் டிரான்ஸ்போர்டில், சமீபத்தில் நாங்கள் கிளர்ச்சி செய்கிற வரையிலும் காஷ்வல் தொழிலாளர் களாகவே வைத்திருந்தார்கள். இந்த முறையையே தனிப்பட்டவர்களும் கையாளுவார்கள். இன்னும் இது போன்ற சில குறைகளும் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி சரியான விதத்தில் விரிவாக பரிசீலனை செய்யும் என்றும் நம்புகிறேன். செலக்ட் கமிட்டிக்கு கொஞ்சம் சிரமம் ஏற்பட்டாலும் இதை நன்றாக பரிசீலித்து வேண்டிய முடிவுகள் எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற பகுதிகளில் அதாவது முனிசிபல் நகரங்களிலும் மற்றபடி தொழில் சங்க பிரதிநிதிகளும் இதில் சாட்சியங் கள் கொடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அவைகளை எல்லாம் இந்த செலக்ட் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து தக்க முடிவு எடுத்து அதில் தக்க மாறுதல்கள் செய்து அதன் பின் திரும்பவும் இந்த சபை முன் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரணை செய்தபோது இதற்கென்றுள்ள செலக்ட் கமிட்டியின் 15 அங்கத்தினர்களின் பெயர்களை குறிப்பிட்டேன். இந்த

விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அதில் அதிக மெம்பர்கள் அக்கரை காட்டியிருப்பதின் காரணமாக அவர்களுடைய ஆலோசனை நமக்கு அதிக உபயோகமாக இருக்கும் என்று நம்பி இந்த செலக்ட் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்கள் **15** என்றிருப்பதை **19** நபர்களாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற நான்கு நபர்களின் பெயரை வாசிக்கிறேன். அதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீ. கே. அன்பழகன், ஸ்ரீ. கே. விநயகம், ஸ்ரீ. டி. ஆர். ராமமிருத தொண்டமான், ஸ்ரீ. கே. சட்டநாத கரையாளர். இவ்விதமாக நான்கு பேர்களையும் சேர்த்து **19** அங்கத்தினர்களாக செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹோட்டல்களுக்கு பெயர் வைக்கப்படுவதைப்பற்றி ஒரு பெரிய விவாதம் நடந்தது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஆரியனோ திராவிடனோ முஸ்லிமோ யார் தொழில் நடத்தினாலும் சரி, நாங்கள் வரையறுக்கும் எல்லா ஷரத்துகளையும் அவர்கள் கட்டாயம் அமுல் நடத்த வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப் படும் என்பதை மாத்திரம்தான் நான் சொல்ல முடியும். இப்போது பிரச்னை தொழிலாளர்களுடைய வேலையை வரையறுக்கும் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது ஆகும் ; இந்தத் தொழிலில் வேறு பல பிரச்னைகள் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், அவை இந்தப் பிரச்னையுடன் சேர்ந்தவை அல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of information, Sir. இந்த நிலையங்கள் எந்தப் பெயர் பெற்றிருந்தாலும் அவை இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டவை என்றும், இதில் வகுப்புப் பிரச்னை இல்லை என்றும் கருத்துப்பட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சில பெயருள்ள உணவு நிலையங்களில் சில வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களைத் தான் தொழிலாளர்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பெயரைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது. இதை அனுமதிப்பதானது தொழிலாளர்களிடையே வகுப்பு வேற்றுமைகளை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரு பொது வகுப்பினர் என்று கருத வேண்டுமாதலால் அவர்களிடையே ஜாதி மனப்பான்மை கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் இயற்றப்போகும் இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடாதா என்று கேட்டறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : யார் தொழில் நடத்தினாலும் இந்த சட்டத்தை கண்டிப்பாக அமல் நடத்தவேண்டும். அதே போல யார் எந்த ஹோட்டலில் வேலை செய்தாலும் எல்லா ஹோட்டல் தொழிலாளர் களுக்கும் இந்தச் சட்டம் சமமாகப் பொருந்தும். மற்றப்படி "யாரை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் ? ஹோட்டல் பெயர்களில் எப்படி பட்டவைகளை நீக்கவேண்டும்?" என்ற விஷயங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது. அவைகளையும் இந்த மசோதாவில் புகுத்துவதனால், இப் போது செய்ய முயற்சிக்கும் நல்ல காரியத்தைச் செய்வதுகூட கஷ்டமாகி விடும். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடும் காரியத்தைச் செய்யவேண்டு மானால்,—அவைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருத்தாது—அவைகளுக்காக மட்டும் வேறு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும்.

கனம் நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி தன் பிரேரணையை கட்டாயம் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். காரணம், எவ்வளவு சீக்கிரமாக சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் விரும்பு கிறார்களோ, அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான், மசோதாவை சர்க்கார் சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகையால்தான் தொழில் ஆலோசனை போர்டால் சில கருத்துக்கள் கூறப்பட்டாலும், அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து திருத்தங்கள் செய்த பிறகு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால், அவகாசம் இராது என்ற காரணத்தினால், உடனடியாக இதை சட்டசபைக்குக் கொண்டு வந்து அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆலோசனைக் கமிட்டியில் தீர்மானம் செய்து கொள்ளலாம் என்று கருதி மசோதா இப்போது கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman] [2nd November 1957

கனம் நண்பர் பழனிசாமி, Apprentice வைத்துக்கொள்வது சம்பந்தமான ஷரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். Apprentices-களை வைத்துக் கொண்டாலும், அவர்களையும் சட்டம் கட்டுப்படுத்தும் என்பதற்காக அந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் முதலாளிகள் யாரையாவது தொழிலாளியாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் விஷயத்தில் சட்டப்படி நடந்துகொள்ளாமல் இருப்பார்கள் ; ஏன் சட்டப்படி நடக்கவில்லை என்று கேட்டால் அவர்கள் Apprentices என்று முதலாளிகள் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகவே Apprentices என்று சொல்லப்பட்டாலும், அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம், பிராவிடன்டு பண்டு, கிராட்யுட்டி போன்றவைகள் எல்லாம் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இது தொழிலாளர்களின் வேலையை நிர்ணயம் செய்யும் சட்டம். தொழிலாளர்களின் ஊதியம் போன்றவைகளைப் பற்றியெல்லாம், தனியாக, ஏதாவது தகராறுகள் ஏற்படும்போது கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது. அதே போல் கிராட்யுட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்றால், எல்லா ஹோட்டல்களும் கிராட்யுட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு சர்க்கார் தயாராக இல்லை. சில ஹோட்டல்களால் கொடுக்கமுடியும். சில ஹோட்டல்கள் கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் இருக்கலாம். எந்த இடங்களில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுவதன் மூலம் கிராட்யுட்டி, பிராவிடன்டு பண்டு முதலியவைகள் கொடுக்கும்படி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது.

கனம் நண்பர் ஸ்ரீ விநயகம் "ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் முறையில் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும்" என்று சொல்பவர்கள் முதலாளிகளின் நிலைமையையும் முதலாளிகளுடைய உரிமைகளையும் பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஹோட்டல் வைப்பதன் மூலமாகவே முதலாளிகளுக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் "ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ்" படி குற்றச்சாட்டுக்களை தொழிலாளர்கள் மீது செய்தால் அத்தொழிலாளர்களை அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்க முடியும். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஸஸ்பெண்டு செய்கிறார்கள். பல முதலாளிகள் வரம்பில்லாமல் செய்கிறார்கள் என்பதால் இவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தின் மூலமாக முதலாளிகளுக்குப் புதிதாக எதையும் செய்யத் தேவையில்லை. 'ஸ்டாண்டிங் "ஆர்டர்ஸ்" வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களின் வேலையை நல்ல முறையில் வரையறுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் முதலாளிகளுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் பாதகமும் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படாது. என்றாலும், அவர் தானே ஒரு ஹோட்டலை நடத்தியிருப்பதாகச் சொன்னதால், அவர் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைக் கவனித்து தொழிற்சங்க அதிகாரிகளிடம் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லி, கஷ்டங்கள் இல்லாமல் நல்ல முறையில் சட்டம் செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு உதவியாக இருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் நண்பர் ஸ்ரீ சின்னதுரை, இந்த மசோதாவில், லாட்ஜிங் விடுதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார். உணவு கொடுக்காத விடுதிகளைச் சேர்ப்பது கஷ்டம். "அன்ரெகுலேடெட் எம்ப்ளாய்மெண்ட்" என்று வரையறுக்கப்படாத வேலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை சேர்த்துக்கொண்டு வந்தால் அது சரியே தவிர, உணவு விடுதிகளாக இல்லாமல் லாட்ஜிங் விடுதிகளாக இருப்பவைகளை சேர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ அன்பழகன், வேலை நேரம் தொடர்ந்து, ஓய்வு நேரமும் சேர்ந்து, (ஸ்ப்ரெட்ஓவர்) 12 மணியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அதைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, 2-3 ஷிப்டுக்கு அதிகமா வேலை இல்லாமல் இந்த 14 மணி நேரத்திற்குள்ளாவது இருக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்

2nd November 1957] [Sri R. Venkataraman]

கிறேன். முடிவாகச் சொல்லவில்லை. 15 மணிக்கு 5—6 தடவை இல்லாமல், அதாவது 3 ஷிப்டுக்கு மேல் இல்லாமல் ஏற்பாடு செய்தால் இரு தரப்பாருக்கும் கஷ்டமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ''ஸானிடேஷன்'', சுகாதாரம் ஆகியவற்றைப் பற்றி எல்லாம் மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ''பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்ட்''-க்கு இணங்க ஹோட்டல்களை நடத்தவேண்டும். ஹோட்டல்களை நடத்துவது பற்றிய சுகாதார முறைகள் எல்லாம் அந்தச் சட்டத்தில் வந்து விடுகின்றன.

ஓய்வு நேரத்திற்கு, பெரிய ஹோட்டல்களிலுல், ''ரெஸ்ட் ப்ளேஸ்'' கொடுக்கவேண்டுமா என்பதை ஆலோசனைக் கமிட்டி கவனிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் சிலர் குடும்பத்தினரை வைத்துக்கொண்டு ஹோட்டல் நடத்துகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் பின்னர் தனி ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு விட்டால் என்ன ஆகும் என்றும் கேட்டார்கள். குடும்பத்தினர்கள் மட்டும் நடத்தும் ஹோட்டல்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்குக் கிடைக்கும். ஆனால், பிறகு 2–3 ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டால் அவ்வாறு சேர்த்துக்கொண்ட பிறகு அந்த ஹோட்டல் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வந்து விடும். இப்போதுள்ள மசோதாப்படியே 30 நாட்களுக்குள் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவேண்டும். இதைத் திருத்தவேண்டுமென்றால் அதைப் பற்றி ஆலோசனைக் கமிட்டி யோசனை செய்யும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும், 6 மாதங்கள் வேலை செய்தவர்களுக்குத் தான் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் காரணமின்றி தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்றும் மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி அவர் ஆட்சேபம் கூறினார். இது ஷாப் சட்டத்தில் உள்ள ஷரத்து. அவர் சொல்கிறபடி 30 அல்லது 40 நாட்கள் வேலையிலிருந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் ஷரத்து அமலாக வேண்டுமென்றால், இப்போது சொல்வதைப் போலவே அப்போதும் 29 அல்லது 30 நாட்கள் ஆனவுடன் தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டு மறுபடியும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், தொழிலாளர்களின் நிலை இன்றைக்கு அவ்வளவு மோசமாக இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சர்வீஸ் ''கட்'' ஆக வேண்டுமென்பதற்காக தொழிலாளியை 2—3 நாட்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கினால்—தொழில் கோர்ட்டுகள் வருகின்றன—தொழில் கோர்ட்டுகளில் முதலாளி செய்தது சரியா, தப்பா என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய இடங்களில் ஸெர்வீஸ்ஸில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்னையையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஸ் ''ட்ரான்ஸ்போர்ட்டைப்''பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்குள்ள தொழிலாளிகள் ''காஷீ வல்'' தொழிலாளர்களாக இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் அவர்களை இன்னும் பர்மனெண்டாக செய்யவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது ''டெம்பரவரி'' தொழிலாளர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தில் பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களாக ''கன்பர்ம்'' ஆகாமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய விதிகளின்படி தான் அவர்களை ''கன்பர்ம்'' பண்ணவேண்டும். ''கன்பர்ம்'' ஆகாத தொழிலாளர்கள் காஷுவல் தொழிலாளர்களாக இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதற்குப் பெருவாரியாக ஆதரவு கொடுத்து இந்தச் சட்டம் சீக்கிரமாக நடை முறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

செலெக்ட் கமிட்டியில் நடைபெறும் முறைப்படி சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பல இடங்களுக்குப் போய் பார்த்து பல தொழிலாளர்களை அங்கங்கே சந்தித்து முடிவு கட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். செலெக்ட் கமிட்டி அவ்வாறு செய்வதற்குத்

[Sri R. Venkataraman] [2nd November 1957

தேவை இல்லை. நமது விதிகளின் பிரகாரம் அந்தக் கமிட்டியை சென்னையில் தான் கூட்டவேண்டும்., **"—unless the Chairman Otherwise directs"** ஆகவே இதை நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். தொழில் சங்கப் பிரதிநிதிகள் யார் யார் சாட்சியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் சந்தர்ப்பம் அளிக்கலாம். அதைப் போலவே ஹோட்டல் முதலாளிகள் யார் சாட்சியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களும் தாங்கள் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லலாம். சமீபத்தில் நடந்த சென்னை தொழிலாளர் ஆலோசனை போர்டுக்கு முதலாளிகள் பிரதிநிதிகளாக வந்திருந்தார்கள். (கனம் விநாயகம் அவர்களும் கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்). அவர்களும் தங்களுக்குள்ள சில விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவற்றை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று அவர்களிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைக் கமிட்டியும் நல்ல முறையில் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து சரியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் எல்லோரும் இதற்கு தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இப்பிரேரணையைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri Palanisamy withdrawing his amendment or pressing it?

SRI N. K. PALANISAMI : In view of the fact that the Hon. Minister has agreed to make several changes in the Bill, I withdraw the amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

" That the Madras Catering Establishments Bill, 1957, be referred to a select committee consisting of the following members :

The Hon. Sri R. Venkataraman
Sri M. William
,, M. P. Sarathy
,, V. Sankaran
,, A. R. Subbiah Mudaliar
Srimathi A. S. Ponnammal
Sri A. E. Chandrasekara Nayagar
,, K. R. Nallasivam
,, B. K. Linga Gowder
Dr. E. P. Mathuram
Sri V. Subbiah
,, M. Mayandi Nadar
,, P. G. Karuthiruman
,, N. K. Palanisamy
,, A. Mariappan
,, K. Anbazhagan
,, K. Vinayakam
,, T. R. Ramamirtha Thondaman
,, K. Sattanatha Karayalar

with instructions to report within the last day of the first week of the next session.

The motion was put and carried.

2nd November 1957]

DEPUTY SPEAKER: Under Rule 98 (1), I nominate the **Hon. Sri R. Venkataraman as Chairman of the Committee.**

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 4th November 1957.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

The Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1957, *as passed by the Council (L.C. Bill No.* 3 *of* 1957).

17. *Review of the activities on the working of the Fire Service Branch for the half-year ending* 30*th June* 1957.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS